Váš Žurnál čítajte aj na internete: www.zurnaly.sk

GALANTSKÝ A ŠALIANSKY

ŽURNÁL 3.

vychádzame už od r. 1996!

... váš regionálny časopis, ktorý sa dobre číta...

Ročník XXX. • OKTÓBER 2026 • časopis pre občanov okresov Galanta a Šaľa

Komunálne a župné voľby 2026

Zdenka Mačicová kandiduje za starostku v obci Košúty /str. 13

Jozef Belický kandiduje za primátora Šale /str. 8

Peter Kolek kandiduje za primátora Galanty /str. 6

Ľuboš Šúry kandiduje za starostu Dolnej Stredy /str. 2

Adrián Macho kandiduje za starostu Šoporne /str. 16

Ľuboš Šúry: „Dolná Streda má za sebou kus práce, v jej rozvoji chceme naďalej pokračovať.“

▪ Ste starostom Dolnej Stredy niekoľko volebných období a treba uznať, že táto obec neustále rastie, zveľaďuje sa, prosperuje. Ako by ste celkovo zhodnotili svoje roky pôsobenia vo funkcii starostu Dolnej Stredy?

- Toto volebné obdobie bolo mojím piatym v samospráve a bolo iste poznačené reštriktívnymi finančnými krokmi súvisiacimi s konsolidáciou verejných finančných prostriedkov. I keď v nominálnej hodnote sme do obce z DPFO dostali viac finančných prostriedkov, ich hodnota znížená o inflačné tlaky bola vlastne nižšia, ale toto sa týkalo aj bežných ľudí, ktorí mali taktiež do vrecka hlbšie.

▪ Skúsme sa teraz zamerať hlavne na končiace sa volebné obdobie 2022 – 2026. Ktoré investičné akcie a rozhodnutia obce boli zvlášť v tomto období dôležité, čo privítali občania a čomu sa aj Vy najviac tešíte?

- I napriek tomu sa nám podarilo dať do prevádzky Denný stacionár sv. Rity v priestoroch starej fary, ktorú dostala obec do dlhodobého prenájmu od Arcibiskupského úradu v Trnave a plní svoju funkciu a plnohodnotne poskytuje služby pre 20 klientov s mentálnym a zdravotným hendikepom, hlavne z kategórie detí. Finančné prostriedky, ktoré sme získali z MIRRI, boli viac ako 1,1 mil. eur. Budova sa opravila a v dnešnej dobe je plne funkčná. Obec začala budovať Lesopark v obci, ktorý je situovaný na environmentálnej záťaži Odkaliska a tieto priestory budú slúžiť budúcim generáciám, nakoľko tá naša si pamätá tento priestor ako „Červenú vodu“ z Niklovej huty Sereď. Je tam vysadených viac ako 500 stromov a boli implementované 2 projekty „Zelené obce“, o ktoré sa stále staráme a polievame ich do dnešného obdobia zamestnancami obce. Na Slnečnej ulici sme vybudovali z vlastných finančných prostriedkov 3 parkoviská pre viac ako 35 vozidiel, čím sa mierne zlepšila parkovacia politika obce v tejto lokalite, kde je viac ako 50 bytov. Získali sme NFP na zlepšenie triedeného zberu v obci vo výške 100-tisíc eur na nákup kosačiek, vozidla Piaggio a mostnej váhy z MIRRI. Dokončili sa dopadové plochy na detskom a workoutovom ihrisku popri cyklotrase a dnes je tam pekný priestor pre deti, ale aj dospelých. V materskej škole sme cez získané finančné prostriedky z MF SR prekryli detské prvky na detskom ihrisku, ako aj dopadové plochy, čím sa zlepšili podmienky pre našich najmenších. Z vlastných zdrojov sme vybudovali kanalizáciu a vodovod na novovzniknutej ulici Slnečná a za pomoci dotácie z Úradu vlády SR vo výške 62-tisíc eur sme vy-

Denný stacionár sv. Rity – MIRRI SR – 1,1 milióna eur

35 parkovacích miest na Slnečnej ulici – vlastné zdroje

Detské a workoutové ihrisko – vlastné zdroje

budovali aj cestné teleso, kde sa pomaly rozbieha výstavba nových rodinných domov. Vybudovali sme cez program Slovensko „Cyklotrasu Dolná Streda", kde v tomto čase prebieha kolaudačné konanie a investícia je vo výške 360-tisíc eur, ako infraštruktúru sme získali cez OOCR Matúšova zem cyklonabíjačku, ako aj cyklosčítač na prejazdy cyklistov po Vážskej magistrále a donedávna sme boli v Trnavskom kraji tretím najvyťaženejším miestom, čo bolo aj pre mňa prekvapujúce, koľko ľudí túto cyklotrasu po pravostrannej ochrannej hrádzi rieky Váh využíva. Z MPSVaR SR sme získali dotáciu na detské ihrisko pre všetky deti, ktoré je situované v priestoroch Denného stacionáru a je prístupné pre všetky deti, a jeho významom je inklúzia medzi zdravými a postihnutými detičkami. Pri tomto ihrisku sa vybudoval aj altánok z vlastných zdrojov. Cez Nadáciu Ministerstva hospodárstva SR sme získali finančné prostriedky na výmenu strešnej krytiny v Klube dôchodcov. V priestoroch Skaly, tak nazývame 16-hektárovú vodnú plochu v správe obce, boli vďaka aktívnemu OZ Dolnostredan celkovo zrealizované v tomto období 4 projekty a nachádza sa tam 17 posedení pre všetkých občanov v tomto Chránenom obecnom území, je tam aj 6 chemických WC, ktoré slúžia nielen pre rybárov, ale aj širokú verejnosť a finančné prostriedky pochádzali z dotácií TTSK, OOCR Matúšova zem, ale aj z Úradu vlády SR.

Teším sa hlavne, že v súčasnej dobe náš Denný stacionár sv. Rity pomáha k dnešnému dňu 26 klientom a rodinám z blízkeho okolia a našej obce. Až po návšteve takéhoto zariadenia človek pochopí, aké ťažké situácie majú rodičia klientov, a niekedy aj pol dňa oddychu, kedy majú svoje dieťa u nás, im pomôže naštartovať sa znovu, prípadne vybaviť neodkladné záležitosti u lekára, na úradoch a podobne. Preto sme aj umiestnili do dvora detské ihrisko pre všetky deti, aby postupne malými krôčikmi dochádzalo k inklúzii a búraniu bariér medzi zdravými detičkami a tými našimi v zariadení. Ich aktivity sú uverejňované na ich webovej stránke a iste sa takto aj ďalej rozvíjajú.

Detské inkluzívne ihrisko pre všetky deti – MPSVaR SR – 50-tisíc eur

Spokojný som aj s prírastkom obyvateľstva, nakoľko za posledné 4 roky ich bolo viac ako 100. Jedná sa o prisťahovaných občanov, nakoľko sa tu postavilo viac ako 70 nových bytových jednotiek. Preto som si myslel, že prežije ťažké časy aj naša základná škola. Spokojný som aj s tým, že Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky nás podľa svojich hodnotiacich kritérií zaradil na 59. miesto kvality života z 2 940 samospráv a v okrese Galanta je, myslím si, vyššie iba mesto Galanta, čo však naši občania asi nevedia, ale subjektívne môžu toto hodnotenie spochybňovať, no nevytváral som ho ja.

NESPOKOJNÝ som hlavne s tým, že sme museli zrušiť našu základnú školu

pokračovanie na str. 4

Cyklistická infraštruktúra pri Vážskej cyklomagistrále s 91 000 prejazdmi za 9 mesiacov

Nová cyklotrasa po Okalisku s infraštruktúrou – 360-tisíc eur z Rady partnerstva

Slnečná ulica – celá infraštruktúra – vlastné náklady

Chládečná ul. – vlastné zdroje

1. – 4. ročník, ktorá niesla hrdý názov po objaviteľovi jaskyne Domica p. Jánovi MAJKOVI, lebo prebiehajúca kurikulárna reforma, racionalizácia v školstve je neúprosná a málotriedky nemajú šancu prežiť. Tu si dovolím aj trochu kritiky k rodičom, lebo v r. 2024 sme zapísali do prvého ročníka 1 dieťa a v r. 2025 to boli dve. Hoci v našej materskej škole každý rok končí cca 16 – 20 detí a pred 5 rokmi sme zvyšovali kapacitu o 15 miest cez MIRRI SR na 60 detí. Dnes materskú školu navštevuje 63 detičiek.

Využitie tohto priestoru základnej školy sa už realizuje, a to v tom smere, že je spracovaná úprava interiérov na nový bezbariérový úrad a miestnosti na poskytovanie ďalších služieb pre obyvateľstvo.

▪ Iste by sa Vám všetky investície a ďalšie obecné aktivity nepodarilo zrealizovať, keby ste nemali aj súčinný a dobre spolupracujúci poslanecký zbor. Nemýlim sa? Čo by ste chceli povedať aj smerom k svojim poslancom, prípadne za čo im poďakovať?

- Jednoznačne všetky aktivity, ktoré sa v obci zrealizovali už od roku 2007, kedy nastúpila nová samospráva, by sa nedali bez komunikácie, pochopenia a, samozrejme, hlasovania poslaneckého zboru, ktorému aj v tomto volebnom období, ako sa hovorí, „dávam klobúk dolu“, lebo vždy sme našli spoločnú reč a dokázali sme sa navzájom presvedčiť o rozumnosti krokov vedenia obce, ktorým sú jednoznačne aj poslanci obecného zastupiteľstva. Možno zasadnutia obecného zastupiteľstva vyzerajú pri prehliadke kamerového záznamu úplne jednoduché a hladko prebiehajúce, ale tomuto rokovaniu predchádza niekedy aj trošku hlasnejšia komunikácia pri všetkej úcte pri vysvetľovaní si svojich pohľadov na tú istú vec, hlavné ale je, že vždy to prebieha v prospech našich obyvateľov.

▪ Sú pred nami neľahké roky, ekonomická situácia na Slovensku nie je vôbec jednoduchá, aj situácia v EÚ sa po stránke hospodárskej a sociálnej výrazne zhoršuje, zrejme všetko toto sa bude premietať aj do obcí a miest Slovenska. S akými volebnými plánmi idete vo Vašej obci do ďalších rokov?

- Každý realisticky zmýšľajúci človek, ktorý sleduje dianie vo svete, vidí, že dochádza naozaj k zásadným zmenám geopolitiky a jej výsledky, ktoré dnes vyzerajú z môjho pohľadu veľmi, ale v skutočnosti veľmi zle, budú mať dopad na každého jednotlivca na svete a mám obavy, že to nebudú pozitívne dopady.

Financie sú to, čo hýbe svetom, a bude ich v samospráve menej a menej, ale od negativistického pohľadu k tomu pozitívnemu. Obec má vydané stavebné povolenie na výstavbu nájomných bytov, ktorých by malo byť 20. Podpora štátu je v súčasnej dobe prezentovaná dobre a iste v r. 2027 podáme žiadosť na ŠFRB. Veľkú časť infraštruktúry máme pripravenú na ul. Slnečnej z vlastných zdrojov. Ďalšou výzvou je pracovať na výstavbe hasičskej zbrojnice pre náš aktívny DHZ, kde sme už odovzdali žiadosť na MV SR o podporu na projektovú dokumentáciu. Miesto na jej výstavbu už máme v územnom pláne vyhradené. Veľkou výzvou je aj výstavba zariadenia pre seniorov, pre ktoré máme vydané územné rozhodnutie v areáli starej betonárky, kde sme pozemky cca 0,5 ha kúpili na úver, ktorý je už splatený od ZVS, a. s., Nitra. Snažil som sa z Programu Slovensko vybaviť na tento projekt peniaze, avšak demografické hľadisko v Piešťanoch a okolí štatisticky vyhralo. No nevzdávam sa, lebo som v zastúpení Komory miestnej samosprávy v Rade partnerstva TTSK na toto programovacie obdobie, no po prvých rokovaniach na stratégiách v programovacom období 2028 – 2034 zatiaľ zdroje nie sú alokované... Ale všetko je v dynamickom procese a určite nové vedenie obce, ktoré vzíde z volieb dňa 24. 10. 2026, sa taktiež tejto problematike rozvoja obce a investícií bude venovať.

▪ Určite Vám v mnohých aktivitách v obci veľmi pomohli aj občania, spoločenské organizácie, dobrovoľníci, ak máte potrebu niekomu zvlášť poďakovať, je tu na konci volebného obdobia na to priestor...

- Poďakovanie a spokojnosť na mojej strane ako štatutára je s činnosťou občianskych združení v našej obci a každé si zaslúži odo mňa kompliment, nakoľko oni sú tvorcovia toho komunitného života v obci. **OZ Dolnostredan** sa

Akcia „Starí učia mladých“, organizovaná počas Dňa obce 2026 Občianskym združením Kikinda (starí páni) s podporou TTSK

Storočnica narodenia Vojtecha Mihálika, nášho rodáka

vzorne stará o okolie 16-hektárovej vodnej plochy, kde je stále čisto a je udržiavaná zeleň v našom Obecnom chránenom území, ale aj okolo vody známej u nás ako Zelenka, ktoré nám návštevníci závidia a dostávam naň iba pozitívne ohlasy, **OZ Turisti** sa podieľajú na výchove a aktivitách našej materskej školy, pričom už tradične organizujú turistický pochod našich detičiek spojený s opekačkou. Deň detí je plne v réžii tohto občianskeho združenia a, samozrejme, nás reprezentujú aj počas turistiky, ktorou plnia svoje voľnočasové aktivity. Naše **OZ záhradkárov a ochrancov prírody** realizuje viacero projektov na výsadbu a údržbu zelene v obci, vďaka aktívnemu prístupu sme aj v tejto dobe podali žiadosť na SAŽP na 20-tisíc eur na výsadbu ďalších stromov. **OZ KIKINDA**, ktorá na budúci rok oslávi svoju 50-ročnú existenciu, taktiež aktívne prispieva k životu v obci usporadúvaním turnaja „Starí učia mladých". Jedná sa o partiu starých pánov – futbalistov, ktorí nadviazali už aj medzinárodné priateľstvo so slovenskou komunitou v mestečku KOVAČICA v Srbsku, kde už boli našu obec taktiež reprezentovať. Zabezpečujú usporiadateľskú službu na všetkých futbalových majstrovských zápasoch a každú nedeľu pravidelne o 9.00 hod. hrajú svoj nedeľný zápas. V neposlednom rade **OZ Športový klub Dolná Streda**, ktorý nás reprezentuje vo futbale v okrese Galanta v 7. lige. Na obciach pomaly, ale iste futbal končí, čo prináša dnešná doba. Podľa vydanej knihy o futbale v okrese Galanta sme **JEDINOU** obcou, ktorá nikdy neopustila futbalové súťaže od svojho vzniku v roku 1932. Vychovávame aj futbalovú mládež a máme 4 žiacke družstvá – U9, U11, U13, U15. *-r-*

Členovia DHZ pripravili pre deti na Deň obce penovú šou

Ľuboš Šúry kandiduje do Trnavského krajského zastupiteľstva pod číslom 31

▪ Keby ste sa mohli obzrieť za uplynulé štyri roky volebného obdobia, kde sa podpísala Vaša osoba v skvalitnení života občanov Trnavského samosprávneho kraja, k čomu ste prispeli aj Vy svojím rozhodnutím, svojou poslaneckou aktivitou? Čo sa Vám skrátka podarilo?

- V predchádzajúcom volebnom období som bol prvým náhradníkom, a teda do Trnavského parlamentu som sa nedostal.

▪ S akými plánmi, volebným programom vstupujete do ďalších volieb za poslanca VÚC Trnava?

- Ak by bola moja kandidatúra úspešná, tak by som mal jednoznačne záujem preniknúť hlbšie do problematiky sociálnej práce v zariadeniach v zriaďovateľskej pôsobnosti TTSK. Prišlo k zmene legislatívy a taktiež je možné skonštatovať, že legislatívny proces je veľmi dynamický a neustále sa hľadajú zdroje pre zariadenia, kde sú poskytované pobytové služby pre prijímateľov sociálnej služby. Celé financovanie prechádza na samosprávne kraje a bude v skutočnosti zaujímavé, aké dopady to bude mať na samotných prijímateľov služby. Denné stacionáre a terénna opatrovateľská služba boli novelou zákona plne prenesené na miestnu samosprávu, teda obce a mestá, a na územnú samosprávu bolo prenesené financovanie pobytových zariadení, a nielen svojich, ale aj všetkých organizácií, ktoré sa realizácii sociálnych pobytových služieb venujú.

Druhou oblasťou, ktorá ma ako predstaviteľa miestnej samosprávy trápi, je stav komunikácií v našom okrese, kde jednoznačne je protežovaný juh okresu, a severu okresu Galanta nie je venovaná taká pozornosť pri rekonštrukcii ciest v správe SÚCTTSK. Trnavský kraj má 2 najviac v rámci SR cestnej siete vo svojej starostlivosti od českých hraníc až po tie maďarské a aj klimatické podmienky na údržbu týchto ciest sú špecifické.

-r-

Objednávateľ: PhDr. Mgr. Ľuboš ŠÚRY, Dolná Streda. **Zhotoviteľ**: Regionálne printové médiá / RePriMe, s.r.o., Mojzesovo 56, IČO: 56173679

Peter Kolek:

„Chcem pokračovať v práci, ktorej výsledky ľudia pocítia v každodennom živote.“

• Mgr. Peter Kolek je primátorom Galanty prvé volebné obdobie a rozhodne treba podčiarknuť, že pod jeho vedením sa Galanta akoby prebrala z dovtedajšej slabšej aktivity a snaží sa úspešne doháňať, čo sa v predchádzajúcich volebných obdobiach nestihlo. Nemýlim sa, pán primátor?

- Som presvedčený, že Galanta sa za tieto štyri roky výrazne posunula. Najlepšie to však dokážu posúdiť samotní obyvatelia podľa toho, čo sa zmenilo v ich okolí. Začínali sme v náročných podmienkach. Potrebovali sme zlepšiť hospodárenie, fungovanie úradu a vyriešiť viaceré dlhodobo odkladané problémy. Rovnako dôležité bolo nastaviť spoluprácu medzi vedením mesta a poslancami, pretože bez nej sa žiadne mesto neposunie.

Výsledky dnes vidno na obnovených cestách a chodníkoch, odovzdaných nájomných bytoch, veľkých investíciách aj

Renesančný kaštieľ v Galante

službách občanom. Galakarta má viac ako 7 500 aktívnych používateľov, našou pýchou je novozaložený fungujúci mládežnícky parlament, seniorom pomáha sociálny taxík a obyvatelia majú priestor na osobné stretnutia s primátorom aj na diskusiu pred rokovaniami zastupiteľstva.

Za tým všetkým je práca množstva ľudí. Patrí za ňu poďakovanie poslancom, kolegom z úradu, mestských organizácií aj aktívnym občanom. Samozrejme, nie všetko išlo tak rýchlo, ako sme chceli, a máme sa v čom zlepšovať. Za týmito štyrmi rokmi však zostávajú konkrétne výsledky, na ktorých môžeme ďalej stavať.

• Určite sa veľmi výrazne pohli dopredu investičné akcie v Galante a mestu sa podarilo získať veľa miliónov aj z projektov Európskej únie, aj zo štátneho rozpočtu, ktoré pomáhajú Galantu rekonštruovať a zveľaďovať. Pán primátor, skúste trošku podrobnejšie o dôležitých investíciách povedať...

- Za toto volebné obdobie sa nám podarilo získať najviac finančných prostriedkov z externých zdrojov v histórii mesta. Do rozvoja Galanty prostredníctvom eurofondových výziev smerovalo viac ako 10 miliónov eur. Pri veľkých projektoch cielene využívame externé financovanie, pretože samotný mestský rozpočet by na takúto obnovu nestačil.

Spomeniem komplexnú rekonštrukciu amfiteátra za približne 1,2 milióna eur a obnovu renesančného kaštieľa za takmer 695-tisíc eur. Významne sme posunuli projekt autobusovej stanice s parkovacím domom: odkúpili sme potrebné nehnuteľnosti, zabezpečili financovanie a úspešne ukončili verejné obstarávanie s cenou približne 4,2 milióna eur. Je to dôležitý krok k lepším podmienkam pre cestujúcich aj parkovaniu v tejto lokalite. Súčasťou rozvoja dopravnej infraštruktúry je aj projekt desiatich nových nabíjacích staníc pre elektromobily v hodnote takmer 106-tisíc eur.

Pripravujeme tiež kompletnú modernizáciu verejného osvetlenia v meste a mestských častiach. Osvetlenie sme získali späť do majetku mesta, máme projektovú dokumentáciu a zabezpečený úver z Environmentálneho fondu vo výške 3,2 milióna eur. Samotná rekonštrukcia nás ešte čaká. Ďalšie dva projekty v odpadovom hospodárstve majú spolu hodnotu vyše 1,6 milióna eur a pomôžu zlepšiť triedenie aj postupné zavádzanie množstevného zberu.

Popri veľkých stavbách však musíme myslieť na každodenné potreby. Opravovali sme cesty a chodníky na viacerých sídliskách, investovali do škôl a bezpečnejších priechodov. Nájomné byty na Ulici Esterházyovcov už slú-

Objednávateľ: Mgr. Peter Kolek, Galanta. **Zhotoviteľ**: Regionálne printové médiá / RePriMe, s.r.o., Mojzesovo 56, IČO: 56173679

žia obyvateľom. V Domove dôchodcov Patria sa zrekonštruovalo 27 bytových jednotiek a modernizovalo vybavenie. Pre človeka, ktorému takáto zmena uľahčí život, má veľkú hodnotu aj investícia, ktorá sa nedostane na titulnú stranu.

• Mesto Galanta je veľmi známe najmä organizovaním obrovského množstva kultúrnych a spoločenských podujatí. Svedčí to zároveň o tom, že spoločenské a kultúrne inštitúcie v meste zodpovedne vykonávajú svoju činnosť, ale že aj občania majú o spoločenský život záujem. Iste Vás to ako primátora teší...?

- Veľmi. V kultúre som pracoval dlhé roky a viem, koľko úsilia sa skrýva za každým vydareným podujatím. Keď vidím ľudí, ktorí sa stretnú, porozprávajú a spoločne si užijú program, má to pre mňa veľký význam. Takto vzniká vzťah k mestu aj medzi ľuďmi navzájom.

Galantské trhy tento rok oslávili 40. ročník a priestor dostali aj mladí vo svojej Vibe Zone. Svoje miesto majú Vianoce v Galante, rodinné podujatia, koncerty, tradície národnostných menšín aj aktivity v mestských častiach. Za týmto životom stoja pracovníci kultúrnych inštitúcií, združenia, súbory, dobrovoľníci a partneri, ktorých prácu si veľmi vážim.

Aj v náročných podmienkach sme udržali podporu kultúry a športu. Znovu sme otvorili Galandiu a podporili FC Slovan Galanta pri historickom postupe do druhej ligy. Teší ma aj aktivita seniorov či vznik spomínaného Parlamentu mládeže. Chcem, aby si v Galante našli svoje miesto všetky generácie a aby naše slovenské aj maďarské kultúrne tradície zostali prirodzenou súčasťou spoločného života.

• Sú pred nami neľahké roky, ekonomická situácia na Slovensku nie je vôbec jednoduchá, aj situácia v EÚ sa po stránke hospodárskej a sociálnej výrazne zhoršuje, zrejme všetko toto sa bude premietať aj do obcí a miest Slovenska. Aké máte volebné plány do ďalšieho obdobia, ak by sa Vám podarilo úspešne zvíťaziť?

- O to dôležitejšie bude zodpovedne rozhodovať, na čo peniaze použijeme. Pri každej investícii potrebujeme poznať jej prínos, spôsob financovania aj náklady na budúcu prevádzku. Budem pokračovať v získavaní externých zdrojov a hľadaní úspor v chode mesta.

Mojou prioritou je dotiahnuť pripravené projekty, predovšetkým autobusovú stanicu s parkovacím domom a modernizáciu verejného osvetlenia. Pokračovať chcem v opravách ciest a chodníkov, zlepšovaní parkovania a bezpečnosti dopravy. Pri plánovanej okružnej križovatke smerom na Kolóniu potrebujeme pokračovať v spolupráci so Slovenskou správou ciest. Pri cyklotrase na Kaskády je dôležité dokončiť majetkové vysporiadanie pozemkov, na ktorom už pracujeme.

Vynovený amfiteáter

Myslíme aj na budúce zázemie Technických služieb mesta Galanta. Už vykonávame jednoduché pozemkové úpravy, teda takzvané sceľovanie pozemkov, ktorými pripravujeme podmienky na ich budúce presťahovanie do nového areálu. Ide o dlhodobejší zámer, ktorý si vyžaduje dôkladnú prípravu a zabezpečenie financovania.

Rovnakú pozornosť si zaslúžia školy, služby seniorom, zeleň a verejné priestory vrátane mestských častí. Chcem ďalej rozvíjať otvorenú komunikáciu a zapájanie obyvateľov do rozhodovania. Práve oni najlepšie poznajú mnohé problémy svojho okolia.

Dnes máme za sebou skúsenosti, pripravené projekty a výsledky spoločnej práce. Ak mi obyvatelia opäť prejavia dôveru, chcem na ne nadviazať a pokračovať v práci, ktorej výsledky pocítia v každodennom živote.

-R-

Peter Kolek kandiduje aj do zastupiteľstva Trnavského samosprávneho kraja pod poradovým číslom 17

Jozef Belický: „Šaľa sa za uplynulé štyri roky výrazne posunula a som si istý, že ešte môže.“

• V rozhovore s Jozefom Belickým, aktuálnym primátorom mesta Šaľa, sme zhodnotili uplynulé volebné obdobie, aktuálnu tému – petíciu za referendum aj to, prečo sa po rokoch vo funkcii opäť uchádza o dôveru Šaľanov. Hovorí, že výsledky mesta netvoria iba megalomanské stavby, ale aj obnovené školy, chodníky, športoviská či sociálne služby. Zároveň priznáva, že niektoré náročné projekty zostávajú rozpracované. Podľa neho práve teraz potrebuje Šaľa kontinuitu, skúsený tím a schopnosť dotiahnuť to, čo sa pripravovalo celé roky.

Keď sa obzriete za poslednými štyrmi rokmi, čo považujete za najväčšiu zmenu v Šali?

- Ťažko vybrať jednu vec. Najviditeľnejší je určite predstaničný priestor. Z miesta, kde bol problém zaparkovať a prestupovať medzi jednotlivými druhmi dopravy, vznikol moderný dopravný uzol s autobusovou stanicou, parkovaním pre 256 vozidiel, cyklistickou infraštruktúrou, zeleňou a zázemím.
Za mňa je veľkým podpisom aj revitalizácia lesoparku, nové športoviská, investície do škôl a škôlok, cyklotrasy či aktuálna rozsiahla obnova chodníkov v meste aj v mestských cintorínoch. Ale ak sa ma pýtate na projekt, ktorý má pre mňa najväčšiu ľudskú hodnotu, je to zariadenie podporovaného bývania pre 12 klientov, ktoré sme slávnostne otvorili len tento mesiac. Je to projekt, ktorého skutočnú hodnotu nemožno merať len peniazmi. Pretože mesto a komunita sú podľa mňa len tak silné, ako sa dokážu postarať o tých najzraniteľnejších.

• Opozícia a napokon aj ľudia si však môžu povedať, že po toľkých rokoch vo funkcii je prirodzené, že sa niečo postavilo. Čo by ste na to odpovedali?

- Že ľudia majú právo hodnotiť výsledok. Primátor nemá byť chválený za to, že chodí do práce. Má byť hodnotený podľa toho, kam sa mestu podarilo posunúť.

Za posledné roky sme investovali do technickej a občianskej infraštruktúry takmer 18 miliónov eur. Za tým sú projekty, povoľovania, verejné obstarávania a najmä získavanie externých zdrojov. Mnohé investície by si mesto z vlastného rozpočtu jednoducho nemohlo dovoliť.

Samozrejme, nie všetko sa podarilo dokončiť. Nikdy som netvrdil opak. Plaváreň je toho dobrým príkladom. Máme projekt, stavebné povolenie a riešime financovanie investície, ktorá presahuje 11 miliónov eur. Rovnako je to s obchvatom. Tu napríklad nemôžeme povedať ani toľko, že sa zrealizoval za jedného ministra. Ale bližšie má k tomu výrok, že sa začal realizovať za jedného primátora.

• Veľkou témou posledných týždňov je petícia za vyhlásenie referenda o spaľovni. Ako vnímate túto iniciatívu?

- Právo ľudí podpísať petíciu absolútne rešpektujem. Rovnako rešpektujem právo ľudí vyjadriť svoj názor v referende, pokiaľ sú splnené zákonné podmienky.

Mám však otázku, či všetci ľudia, ktorí petíciu podpisovali, dostali úplnú informáciu o tom, ako to vlastne je. Vedeli, o čom mesto môže a nemôže rozhodovať? O povolení zariadenia na energetické využitie odpadu totiž nerozhoduje primátor ani mestské zastupiteľstvo. Rozhodujú o ňom príslušné štátne orgány v zákonných povoľovacích procesoch. Preto celkom nerozumiem, prečo iniciátori svoju energiu a petíciu nesmerovali predovšetkým tam, kde sa o takejto stavbe reálne rozhoduje.

Navyše, pôvodný zámer týkajúci sa Šale bol navrhovateľom stiahnutý a konanie bolo ministerstvom ešte v decembri

minulého roka zastavené. V súčasnosti mesto neeviduje žiadny nový projekt spaľovne ani povoľovacie konanie. O právnych a faktických chybách v petícii asi radšej pomlčím, to je na jeden ďalší rozhovor.

• Petičný výbor vedie váš protikandidát Róbert Čibrik. Považujete teda referendum za súčasť jeho volebnej kampane?

- Bolo by zvláštne tváriť sa, že politika v tom nie je. Róbert Čibrik je kandidátom na primátora a zároveň stojí na čele petičného výboru. To sú verejne známe fakty. Okrem toho sám na mestskom zastupiteľstve povedal, že petícia ako taká nemá význam, no referendum má význam politický. Ako si teda toto vyložiť?

Každý kandidát si však vyberá spôsob kampane sám. Ja nechcem viesť kampaň tým, že budem ľudí strašiť. Ani útočiť na druhých a skloňovať v každom vystúpení meno protikandidáta, pretože sa v podstate nemám o čo iné oprieť. Ja chcem a hlavne viem hovoriť o konkrétnych výsledkoch, problémoch aj riešeniach. Tým, že budem neustále osočovať protistranu, predsa nič nevyriešim.

Naspäť však k petícii a referendu. Medzitým ministerstvo životného prostredia vydalo súhlasné záverečné stanovisko pre veľké zariadenie na energetické zhodnocovanie odpadu v areáli Slovnaftu v Bratislave. Spádová oblasť, ktorá zahŕňa západné Slovensko. Preto osobne považujem za málo pravdepodobné, že by v dohľadnej budúcnosti vznikol nový obdobný zámer práve v Šali. To je však môj odhad. O prípadnom budúcom projekte by však opäť rozhodovali príslušné štátne orgány a nie mesto.

• Kritici vám vyčítali aj memorandum s investorom. Nebola to chyba?

- Memorandum nikdy nebolo povolením na výstavbu spaľovne a ani ním byť nemohlo. Mestské zastupiteľstvo ním riešilo podmienky, ktoré by mesto požadovalo v prípade, ak by štát takýto projekt niekedy povolil.

Môžeme diskutovať o tom, či sa to dalo lepšie komunikovať. Mojou povinnosťou však bolo chrániť záujmy mesta a občanov aj pre prípad situácie, ktorú mesto nemá vo svojej rozhodovacej právomoci. Ak by štát niečo povolil, považujem za rozumné, aby mesto vopred rokovalo o čo najlepších podmienkach pre svojich obyvateľov. Faktom je, že memorandum nakoniec nebolo podpísané.

• Keď hodnotíte toto volebné obdobie, je tu niečo, čo vás mrzí, keď sa obzriete za seba?

- Samozrejme. Chcel by som, aby bola plaváreň už otvorená. Aby to množstvo kamiónov, ktoré prechádza cez Šaľu, už zodieralo cesty obchvatu a nie donekonečna zaťažovalo náš most. Čo som sa za roky naučil, však je, že v samospráve nestačí povedať „chcem". Chcem technické služby, chcem kúpalisko, chcem novú parkovaciu politiku. Vždy potrebujete projektovú dokumentáciu, povolenia, vysporiadané pozemky, verejné obstarávanie a predovšetkým financovanie a udržateľnosť.

Na druhej strane sme práve v tomto období spustili najrozsiahlejšiu obnovu chodníkov, aká tu nebola už mnoho rokov. Vybudovali sme viac ako 4,5 kilometra vnútromestskej cyklistickej infraštruktúry, pribudlo vyše 400 miest pre bicykle a dokončilo sa bezpečné cyklistické spojenie s Diakovcami. Celkom úspešne pokračuje aj spomínaná výstavba obchvatu, za ktorý sme my, Šaľania, bojovali desaťročia.

• Ste primátorom už dlhé roky. Nemyslíte si, že je jednoducho čas odovzdať miesto niekomu novému?

- Keby som mal pocit, že mestu už nemám čo ponúknuť alebo že iba sedím na stoličke, nekandidoval by som.

Skúsenosť však podľa mňa nie je nevýhoda. Mesto nie je firma, ktorú si nový riaditeľ prevezme v pondelok a v utorok zmení stratégiu. Veľké investície vznikajú roky. Majú svoje finančné zdroje, zmluvy, partnerov, povoľovacie procesy a termíny. V tejto chvíli máme množstvo projektov, ktoré sú pripravené alebo rozbehnuté, a ja cítim zodpovednosť dotiahnuť ich.

A nie je to iba o mne. Za výsledkami mesta je odborný tím ľudí na úrade, v mestských organizáciách, školách a spoločnostiach. Stabilita neznamená stagnáciu. A zmena zákonite neprináša progres. Pre mňa to znamená, že nestratíte dva roky učením sa a možno nevedomým ničením toho, čo už mesto vie, ale môžete pokračovať a zároveň prinášať nové veci.

• Čo je teda to nové, čo ešte chcete Šali ponúknuť?

- Jednou z mojich osobných priorít je nový spoločný objekt pre Základnú umeleckú školu a Centrum voľného času. Máme v Šali množstvo talentovaných detí a skvelých pedagógov, ale podmienky, v ktorých dnes fungujú, nezodpovedajú tomu, čo si zaslúžia. Mojím cieľom je vytvoriť moderné centrum talentu, tvorivosti a voľného času, ktoré nebude iba budovou, ale miestom pre celú komunitu.

Po dokončení obchvatu musí nasledovať rozsiahla obnova ciest, ktoré dnes stále znášajú enormnú tranzitnú dopravu. Chceme pokračovať v cyklotrasách, vytvárať ďalšie nájomné bývanie, pripraviť novú tréningovú halu, riešiť nový cintorín, pokračovať v energetických úsporách a modernizácii mesta, vytvoriť koncept rýchlej čaty, ktorá by alternovala technické služby... A, samozrejme, dotiahnuť plaváreň.

• Ak by ste mali povedať Šaľanom jednou vetou, prečo Vám majú dať dôveru ešte raz, čo by ste povedali?

- Pretože Šaľu poznám, viem, čo máme rozpracované, mám okolo seba skúsený tím a stále mám energiu aj konkrétnu predstavu, kam mesto posunúť.

Realizácia predstaničného priestoru

Otvorenie zariadenia podporovaného bývania

Realizácia ZŠ Hronského

Nechcem sľubovať, že všetko vyriešime za rok. Tak samospráva nefunguje. Môžem však sľúbiť, že budem aj naďalej rokovať s každou vládou, ministerstvom, krajom či partnerom, ak to pomôže Šali. Za posledné roky sa nám spolu podarilo veľa. A som presvedčený, že máme pripravené veci, vďaka ktorým môžeme dokázať ešte viac.

-R-

Objednávateľ: Mgr. Jozef Belický, Slnečná 7, Šaľa. **Zhotoviteľ**: Regionálne printové médiá / RePriMe, s.r.o., Mojzesovo 56, IČO: 56173679

Stretávka zo Základnej deväťročnej školy slovenskej v Nedede

V sobotu 18. júla 2026 sa v obci Neded uskutočnilo stretnutie spolužiakov zo Základnej deväťročnej školy slovenskej v Nedede po 52 rokoch od jej ukončenia. A tak sme sa stretli. Po 52 rokoch prišli, teraz už seniori, do obce, kde v roku 1974 posledýkrát zatvorili školskú bránu za sebou ako žiaci a vyšli do sveta. Zo žiakov, ktorí kedysi sedeli v laviciach a písali úlohy, sa postupom rokov stali ľudia v zrelom veku so svojimi vlastnými rodinami, prácou a životnými príbehmi. Stretnutie sprevádzali úsmevy, radosť, optimizmus, objatia a hlavne spomienky. Spolužiaci rozprávali o svojom živote, o rodinách, o dovolenkách a o všetkých novinkách. Stretnutie bolo dojemné a výnimočné. Zo 17 žiakov prišli: Tibor Bitter, Gabriela Berecká – Huterová, Zuzana Tóthová – Kulíková, Alena Moravská – Mokošová, Alžbeta Berecká – Sedliačiková, Alžbeta Tóthová – Takáčová, Dionýz Tóth, Milan Tóth, Tibor Borza, Juraj Chovan s manželkou Zlatkou, Štefan Chovan s manželkou Evkou, Martin Karkuš s manželkou Silvikou. Silné emócie, radosť v očiach, ale aj smútok, že nie sme kompletná zostava ani v radoch žiakov, ani v učiteľskom zbore. Deduškovia a babičky hovorili o svojej doterajšej životnej ceste, ako si vyberali povolanie, založili rodiny, pracovali vo svojom zamestnaní na Slovensku, ale mnohí aj v zahraničí, zisťovali, ako chutí svet, ale vždy im zostali tie najkrajšie spomienky na obec, v ktorej vyrástli a vychodili základnú školu. Atmosféra vynikajúca, akoby ani neprebehlo tých 52 rokov. Dojímavé bolo aj stretnutie s našou bývalou učiteľkou Annou Maľovou a jej manželom Pavlom. Žiaľ, pani učiteľka Katarína Mihalovičová bola len na prvej stretávke a tých ďalších sa nedožila. Tichú spomienku sme venovali jej aj ďalším zosnulým neprítomným spolužiakom: Ján Boriš, Anna Andódiová – Félixová, Eugen Matles, Ladislav Domonkoš, Alžbeta Sláviková. Veru už piati sa tejto stretávky nedožili. Po privítacom príhovore nasledovalo občerstvenie: slávnostný guláš s kváskovým chlebíkom od Zuzky Tóthovej, alebo perkelt s knedľou. Potom sa už rozprúdil voľný rozhovor. A bolo sa o čom zhovárať. Kde bývaš? S kým žiješ? Koľko máš detí a vnúčat a pravnúčat? Ako si na tom zdravotne? Ako tráviš voľný čas? Tu sme sa spoločne zhodli, že voľného času nadbytok nikto nemá. A uvedomili sme si to najdôležitejšie v našich životoch: priateľstvo, láska, kontakt a čas, ktorý si vzájomne venujeme.

Alžbeta Tóthová

Šaliansky dekan Maroš Lovič rozhodnutie stať sa kňazom nikdy neoľutoval

Aj keď mám za sebou rozhovory s viacerými inšpiratívnymi ľuďmi, tento životný príbeh mi vyrazil dych. Z drzého rebela, ignorujúceho dobré rady a pravidlá, z chlapca, ktorý zaryto odmietal chodiť do kostola, sa napokon stal rímskokatolícky kňaz. A to nie je všetko... O ceste ThLic. Ing. Maroša Loviča k vyvolenému povolaniu, láske a názoroch na život porozprával on sám.

Narodil sa tam, kde sú najkrajšie stromy... teda na Horehroní, konkrétne v Brezne, Polomke, potom sa s rodičmi presťahovali do Banskej Bystrice. Ako povedal: *„Všetci tam chodili do kostola, ja som však bol rebel. Starú mamu som dosť hneval, vždy som jej oponoval. Ja som si urobil sväté prijímanie a birmovku, aby mi dal kňaz pokoj, keď sa budem chcieť ženiť – takéto postoje som mal. A potom som zamával, že Cirkev ja nepotrebujem a v Boha som už vôbec neveril, takže toto bolo moje dospievanie.“* Maroš Lovič študoval technický smer na strednej škole v Banskej Bystrici, aj na vysokej škole v Košiciach a hovorí, že keď ho Pán Boh povolal do kňazstva, rozšíril technický odbor o to, ako sa bezpečne dostať do neba.

Jeho rebelantský postoj k životu sa však začal radikálne meniť v jeho 17. rokoch, keď sa zamiloval. *„Moje dievča malo vieru v Boha, ktorú si držalo, a práve ona mi po rokoch vzťahu povedala, že... Boha miluje viac ako mňa, čo mnou silne otriaslo... a začal som žiarliť na toho, v koho som neveril. Neskôr som sa tým začal zaoberať, ako môže milovať niekoho viac ako mňa, a aj ona si neskôr uvedomila, čo mi povedala. Chodil som s ňou do kostola, ale necítil som sa tam dobre, nepovažoval som to za dôležité, chodil som tam len kvôli nej, chcel som byť s ňou,“* objasnil. Po čase však začal premýšľať nad tým, že čo ak Boh naozaj je a raz si povedal: *„Bože, ak existuješ a počuješ ma, príď do môjho srdca a zmeň môj život. Nič citeľné som vtedy nezažil, napriek tomu som prestal odmietať všetko, čo sa týkalo Boha a viery. Od toho okamžiku som ho hľadal kvôli sebe samému, Cirkev som však ešte neprijímal, ale začal som chodiť do kostola.“*

Po roku bol zamilovaný pár na veľkom katolíckom stretnutí vo Zvolene. Po jeho skončení mladého Maroša pozvali na tri dni duchovnej obnovy. *„Tu som sa stretol s Ježišom Kristom úplne osobne, fyzicky, nie žeby som ho videl, ale cítil som ho. Prišiel som na to, že som bol vnútorne slepý, chýbala mi zdravá sebareflexia. Vtedy mi Boh povedal, že ma miluje tu a teraz takého, aký som. To bolo veľmi silné, padol som od šťastia na kolená, bol som zlomený v dobrom zmysle slova Božou dobrotou a láskou. V ústach som mal sucho, čo sa mi dovtedy stalo len v začiatkoch môjho chodenia s dievčaťom. Bolo to proste niečo neskutočné. Uvedomil som si, že viera je dar par excellence,“* vyhlásil dekan Lovič. Pochopil, že Boh je s ním, či športuje, spí, že mu je blízko, prijíma ho aj napriek jeho slabinám a zakopnutiam a vtedy vraj objavil svoju vnútornú Ameriku.

Počas štúdií v Košiciach už začala jeho cesta k duchovenstvu a prišiel ďalší veľký zlom, hovorí: *„Keď som bol s priateľkou v Medžugorí na Festivale mladých, nás, asi 30-tisíc ľudí z celého sveta, sa jeden taliansky kňaz opýtal, že keď niekto z nás cíti, že ho Boh volá, aby sme urobili nejaké gesto. Zo Slovenska sa postavil jeden chlapec a jedno dievča. Tipnite si, kto to bol? Áno, my dvaja...“* Po tomto priznaní chcel Maroš Lovič nechať strojnícku fakultu, ale štúdium dokončil a potom som si dal prihlášku do seminára, kde ho ale nechceli hneď zobrať. Mal prejsť ročnou čakacou dobou, vzali ho však už v tom istom roku. Predsa len, mal rebelantskú minulosť.

Svoje rozhodnutie stať sa kňazom musel oznámiť rodine. Mamka od svojho syna očakávala svadbu a založenie rodiny, čo by po šiestich rokoch vzťahu s priateľkou aj bolo logické. To však ešte netušila, čo ju čaká. *„Na jej otázku o svadbe som bol ticho, mamina to vycítila a spýtala sa, či vari nechcem byť kňazom? Bol rev, slzy... Mamina to prežívala veľmi ťažko, ocino lepšie. Aj stará mama ma odhovárala, aj ďalší. Našťastie som chodil domov len raz za dva týždne. Jej rodičia to brali tiež ťažko, najmä otec priateľky bol zarytý ateista, nechápal, bral veľmi ťažko náš rozchod,“* prezradil pán dekan. Príbeh lásky sa teda uzavrel, on sa stal kňazom, ona rehoľnou sestrou. V roku 2006 bol vysvätený. Bol kaplánom v Seredi, pôsobil v Hurbanove, Trnave, Hlohovci, Bojničkách v Diecéznom centre mladých, bol na štúdiách v Ríme, potom zase pracoval v Šali, v Bojničkách, Križovanoch nad Dudváhom a od novembra 2023 pôsobí vo farnosti v Šali.

Na otázku, prečo kňazi tak často menia svoje pôsobisko, uviedol: *„Každý biskup má svoju víziu, aby mladý kňaz získal viac skúseností, iný biskup zase preferuje názor, aby bol kňaz dlhšie na jednej farnosti, je to rôzne a zložité. Keď som študoval ja, bolo nás v ročníku 35, dnes je v celom seminári asi 20 študentov, čo je úplne máličko, a to sú v seminári spojené diecézy ako Bratislava, Nitra, Trnava, Žilina, Banská Bystrica. Znižuje sa záujem byť kňazom. Byť duchovným otcom v dnešnej dobe je stratiť život pre Krista, pretože ani finančné zabezpečenie nie je výhra, je to obeta. Možno spejeme do situácie ako v Česku, že kňazi idú aj do tridsiatich farností, lebo sú bez kňaza a svätá omša je tam raz za čas.“* Napriek tomu rozhodnutie byť kňazom neoľutoval, vraj to bolo najlepšie, čo mohol spraviť. S dievčaťom, s ktorým sa napokon rozišli, nie sú v kontakte, avšak párkrát ich osud spojil, a predsa sa stretli.

Čo pána dekana na tomto povolaní teší a čo nie? *„Náročné je nepochopenie niektorých ľudí, hádzanie polien pod nohy, čo ale tiež patrí k životu. Z čoho žijem, je sviatosť zmierenia, keď sa ja môžem spovedať, keď môžem spovedať druhých, keď vidím milosrdenstvo v akcii, keď sa ľuďom vyriešia problémy. Niektorí si neuvedomujú spojitosť medzi duchovným, psychickým a telesným. Ak chceme byť zdraví, aby sa nám darilo a pritom nevyhadzujeme hriechy z nášho života, sme toxickí a to môže prerásť do choroby. Nehovoriac o tom, že duchovná smrť je tam už dávno, ak človek nežije s Bohom. Je dôležité nájsť harmóniu v živote, aby všetky zložky boli v symbióze, vtedy človek môže žiť šťastným životom.“*

V súčasnosti má na starosti pastoráciu rodín pre Trnavskú arcidiecézu a tiež pripravuje snúbencov do manželstva. *„Máme aj Akadémiu Karola Wojtylu, čo je akademická formácia rodín. Sú v nej deti i s animátormi, pričom manželské páry plnia domáce úlohy. Trojročné štúdium sa končí záverečnou prácou,“* priblížil šaliansky dekan.

Okrem duchovnej činnosti má rád vodu, hory, dobrú spoločnosť a je i technicky zručný. *„Mojím cieľom je charitatívne myslenie v celej Šali, postoj všímania si jeden druhého, čo kto potrebuje. Skôr investovanie do ľudí, vzťahov, ako do budov. Šaľa má veľký potenciál, veľa šikovných ľudí. Na druhej strane sa mi zdá, že ešte nie je plne využitý,“* objasnil duchovný otec.

ZlG

Galanta žije aj kickboxom

Oddiel kickboxu je už tri dekády pevnou súčasťou Boxing clubu Galanta, klubu s čochvíľa 60-ročnou tradíciou. Život v tomto oddiele prebiehal spočiatku na báze tzv. rekreačného športu, no postupne sa začali dostavovať výraznejšie športové úspechy. Za ostatné dva roky sa galantskí kickboxeri dostali do povedomia širšej verejnosti aj mimo hraníc Slovenska. V roku 2024 sa zaskvel Roman Nyíregyházki, ktorý na svetovom pohári asociácie WAKO v talianskom Lido de Jesolo získal v kategórii dospelých vo full kontakte bronz, aby ten európsky v chorvátskom Záhrebe dokonca vyhral. Čas plynul, ale naši kickboxeri neusnuli na vavrínoch. Na 3. Svetovom pohári kickboxu WAKO, ktorý sa v dňoch 27. – 30. augusta tohto roku uskutočnil v budapeštianskej BOK hale, sa zaskvel náš borec Leonard Hraško, ktorý vo vekovej kategórii juniorov a hmotnosti do 74 kg získal v kick lighte bronzovú medailu.

Na ceste za týmto úspechom zdolal v eliminácii Angličana Jadena Hughesa, vo štvrťfinále Portugalca Santiaga José Taveiru, aby napokon v súboji o finále podľahol Ukrajincovi Mykytovi Platovovi. Gratulácia a uznanie patrí mladému športovcovi, pripravujúcemu sa v skromných podmienkach Domu športu pod vedením trénera Ronalda Kočíka.

Tohoročné leto bolo nádherné. Slnečné, horúce, teda také, aké si vysnívali hlavne školské deti, mládež a dovolenkári, také, aké si priali mať počas letných školských prázdnin. Želania sa im splnili. Nuž, a keďže bolo leto také skvelé, zaslúžilo si aj patričnú rozlúčku. Predstavenstvo obce Selice sa rozhodlo s letom rozlúčiť dôstojne a svojím dielom

mienil k zdaru rozlúčky prispieť aj Boxing club Galanta, ktorý mal na to patričné dôvody. Uplynulo totiž 23 rokov od chvíle, keď hlavne zásluhou starostu obce Igora Mandáka a bývalého úspešného galantského boxera Imricha Csadiho vznikla na pôde tamojšej základnej školy prípravka Boxing clubu Galanta, ktorej aktéri získali za spomínanú dobu vyše dvadsať titulov majstra Slovenska v žiackych a mládežníckych vekových kategóriách.

Počas spomenutých dvoch dekád usporiadali Galanťania na pôde obce viacero boxerských podujatí rôzneho charakteru a úrovne vrátane Slovenskej ligy boxu, ale tohtoročné bolo výnimočné. Tentoraz bolo zámerom vedenia Boxing clubu predstaviť domácemu publiku čo najviac odchovancov galantského a hlavne selického boxu, ktorí by si skrížili päste s boxermi iných slovenských klubov. Scenár sa vydaril! V boxerskom programe popoludnia sme predstavili jedenásť boxerov nášho klubu, z toho priamo päť zo Selíc. Súčasťou programu boli aj ukážky práce s lapami, v ktorých sa v ringu predstavil tréner boxu Jozef Rigo so zverencom Benjaminom Mandákom a tréner kickboxu Ronald Kočík so zverenkyňou, viacnásobnou majsterkou Slovenska v kickboxe Viktóriou „Vicky“ Laurovou.

V prestávke športového programu sa vedúci predstavitelia BCG poďakovali starostovi obce Igorovi Mandákovi za 23-ročnú podporu, bez ktorej by selický box neprežil, a súčasne zablahoželali trénerovi a ďalšiemu pilieru selického boxu Ing. Ivanovi Zsákovi k Abrahámovinám.

Vrcholom podujatia boli súboje troch dvojíc reprezentantov Slovenskej republiky, ktorí tu odprezentovali špičkový box, veď traja z nich, menovite bratia Erik a Tibor Katonovci a Juraj Bóna, dnes borci KO BC, budú štartovať na blížiacich sa majstrovstvách Európy. Za účasť tohto výkvetu patrí naša osobitná vďaka prezidentovi Slovenskej boxerskej federácie a KO BC Galanta Tomášovi „Tomi Kid“ Kovácsovi, ktorý nám navyše nezištne poskytol olympijský ring a s plnou vervou toto podujatie komplexne podporil. Veľká vďaka!

Po skončení športového programu zotrvali v priateľskom kruhu aj významní hostia tohto podujatia, menovite predseda KMTVŠ mesta Galanta Juraj Bottka, viceprimátorka mesta Šaľa Danica Lehotská, plk. Ing. Miloš Smejkal, držiteľ 10. danu bojového sytému Krav Maga, bývalý boxer a významný donor slovenskej literatúry JUDr. Peter Korec a ďalší významní hostia, ktorí svojou účasťou poctili túto skvelú Rozlúčku s letom.

Ivan Zelenák

Aktuálne hovoríme o stave obce Košúty s jej starostkou Zdenkou Mačicovou, ktorá je zároveň jedinou kandidátkou na túto funkciu v komunálnych voľbách 24. októbra 2026

• Ako by ste Vy sama zhodnotili svoju aktivitu v obci celkovo za roky pôsobenia vo funkcii starostky obce Košúty?

- Funkciu starostky obce Košúty vykonávam od roku 2002. Za tie roky sa obec výrazne zmenila a podarilo sa nám zrealizovať množstvo projektov, ktoré postupne zlepšujú život našich obyvateľov. Vždy som sa snažila pozerať na obec ako na jeden celok a venovať pozornosť všetkým oblastiam – školstvu, kultúre, športu, sociálnej oblasti, bezpečnosti, životnému prostrediu aj zveľaďovaniu obecného majetku. Som zároveň aktívnou členkou všetkých spoločenských organizácií, ktoré v našej obci pôsobia, a pravidelne sa zapájam do ich činnosti a podujatí. Vďaka tomu sa s občanmi stretávam nielen na obecnom úrade, ale predovšetkým priamo medzi ľuďmi. Mám možnosť počúvať ich názory, podnety, radosti, ale aj problémy, ktoré ich trápia. Samozrejme, uvedomujem si, že žiadny starosta nemôže vyhovieť každému. Aj preto je táto funkcia náročná. Niekedy občanovi desaťkrát pomôžete a vyjdete v ústrety, ale príde jedenásty prípad, keď vám to zákon, kompetencie obce alebo jednoducho možnosti samosprávy nedovolia a človek si neraz zapamätá práve to jedno „nie“ a zabudne na desať predchádzajúcich „áno“. Aj to patrí k práci starostu a po viac ako dvadsiatich rokoch vo funkcii som si toho veľmi dobre vedomá. Napriek tomu som vždy presvedčená, že starosta musí byť medzi ľuďmi, počúvať ich, poznať ich problémy a hľadať riešenia všade tam, kde je to možné. Keď sa dnes pozriem na Košúty a porovnám ich s obdobím, keď som začínala, myslím si, že za nami zostalo veľa konkrétnej a viditeľnej práce.

• Ktoré investície sa podarili vo volebnom období 2022 – 2026 a čo Vás potešilo najviac?

- Volebné obdobie 2022 – 2026 bolo z pohľadu investícií veľmi aktívne. Pokračovali sme v rekonštrukcii základnej školy, zrealizovali sme rekonštrukciu elektroinštalácie v materskej škole, obnovu hasičskej zbrojnice, rekonštrukciu sociálnych zariadení v kultúrnom dome, ako aj výmenu okien, zateplenie a obnovu kultúrneho domu vrátane veľkej sály. Investovali sme aj do opravy častí miestnych komunikácií, doplnenia dopravného značenia a zvýšenia bezpečnosti priechodov pre chodcov v obci. Na cintoríne pribudlo nové kolumbárium a na futbalovom ihrisku sme vybudovali prístrešok. Ešte nás čaká realizácia nového detského ihriska za kultúrnym domom z dotácie Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR. Popri týchto väčších investíciách sme počas celého obdobia realizovali aj množstvo menších opráv, úprav a investícií do majetku obce. Možno nie sú všetky na prvý pohľad také výrazné, ale pre každodenné fungovanie obce sú rovnako potrebné. Teší ma každá investícia, ktorá zostáva v obci a slúži našim občanom.

• Bez spolupráce poslancov, zamestnancov, organizácií a občanov by sa to zrejme nepodarilo. Je tu priestor aj na poďakovanie?

- Určite áno. Veľmi si vážim spoluprácu s poslaneckým zborom, ktorá bola počas celého volebného obdobia veľmi dobrá a konštruktívna. Myslím si, že o našej vzájomnej spolupráci veľa vypovedá aj skutočnosť, že všetci deviati

pokračovanie na str. 14

Objednávateľ: Mgr. Zdenka Mačicová, Košúty. **Zhotoviteľ**: Regionálne printové médiá / RePriMe, s.r.o., Mojzesovo 56, IČO: 56173679

súčasní poslanci sa rozhodli opätovne kandidovať do obecného zastupiteľstva spolu so mnou. Vnímam to ako prejav dôvery a spoločnej snahy pokračovať v začatej práci. Poďakovanie patrí aj zamestnancom obce, našim školám, dobrovoľným hasičom, športovcom, dôchodcom, kultúrnym a spoločenským organizáciám, ako aj všetkým aktívnym občanom. Obec netvorí iba starosta a poslanci, obec tvoria predovšetkým ľudia, ktorí sú ochotní priložiť ruku k dielu, pomôcť a venovať svoj čas spoločnej veci. Za to im patrí moje úprimné poďakovanie.

• S akými volebnými plánmi idete do ďalších rokov?

- Plánov máme viac, ale pri samospráve treba byť realistický. Možnosti ďalšieho rozvoja budú vo veľkej miere závisieť od výziev a dotačných programov, do ktorých sa obec bude môcť zapojiť v ďalšom programovom období. Preto nechcem občanom sľubovať projekty, na ktoré dnes nemáme zabezpečené finančné zdroje. Každá obec je špecifická a hospodári s iným rozpočtom a inými možnosťami. Košúty, žiaľ, nemajú významnejšie príjmy z prenájmu nehnuteľností, nemáme na území obce veľké podniky, družstvá ani väčší počet právnických osôb, ktoré by výraznejšie posilňovali príjmy obecného rozpočtu. Preto nie je vždy možné porovnávať jednotlivé obce a pýtať sa, prečo má jedna obec niečo, čo druhá nemá. Rozhodujú finančné možnosti, pripravenosť projektov, podmienky konkrétnej výzvy, ale aj to, či je obec vôbec oprávneným žiadateľom. Kto už pripravoval projekty financované najmä z eurofondov, vie, aký náročný je celý proces – od prípravy projektu a žiadosti cez verejné

obstarávanie až po samotnú realizáciu a vyúčtovanie. Aj v ďalšom období preto chceme sledovať všetky dostupné možnosti, pripravovať projekty a využiť každú vhodnú príležitosť na získanie externých finančných zdrojov pre našu obec. Nechcem dávať nereálne sľuby. Chcem pokračovať v práci, ktorú sme začali, a postupne realizovať to, čo bude obec potrebovať a čo nám naše finančné možnosti a dostupné výzvy umožnia.

A možno na záver trochu osobne. Košúty sú mojím rodiskom. Tu som vyrastala, tu žijem a tu chcem prežiť aj jeseň svojho života. Preto mi vždy záležalo a bude záležať na tom, ako naša obec vyzerá, ako sa rozvíja a predovšetkým na tom, ako sa v nej ľuďom žije.
Košúty pre mňa nikdy neboli iba miestom, kde vykonávam funkciu starostky. Sú mojím domovom.

-r-

Ezúttal Nemeskosút helyzetéről beszélgetünk polgármesterével, Mgr. Zdenka Mačicovával, aki egyben az egyetlen jelölt a polgármesteri tisztségre a 2026. október 24-i önkormányzati választáson

• Hogyan értékelné az elmúlt években, Nemeskosút polgármestereként végzett munkáját?

- 2002 óta vagyok Nemeskosút polgármestere. Az eltelt évek során a község jelentősen megváltozott, és számos olyan projektet sikerült megvalósítanunk, amelyek fokozatosan javítják lakosaink életkörülményeit. Mindig arra törekedtem, hogy a község egészét tartsam szem előtt, és minden területre figyelmet fordítsak – az oktatásra, a kultúrára, a sportra, a szociális ügyekre, a közbiztonságra, a környezetvédelemre és a községi vagyon fejlesztésére.
Emellett a községünkben működő valamennyi társadalmi szervezet aktív tagja vagyok, rendszeresen részt veszek tevékenységükben és rendezvényeiken. Ennek köszönhetően nemcsak a községi hivatalban találkozom a lakosokkal, hanem mindenekelőtt közvetlenül az emberek között. Így lehetőségem van meghallgatni véleményüket, észrevételeiket, örömeiket, de az őket foglalkoztató problémákat is. Természetesen tisztában vagyok azzal, hogy egyetlen polgármester sem tud mindenkinek megfelelni. Ezért is nehéz ez a tisztség. Előfordul, hogy egy lakosnak tízszer segítünk és eleget teszünk a kérésének, tizenegyedszer azonban a törvény, a község hatásköre vagy egyszerűen az önkormányzat lehetőségei ezt már nem teszik lehetővé. Az ember pedig sokszor éppen erre az egyetlen „nemre” emlékszik, és megfeledkezik az azt megelőző tíz „igenről”. Ez is hozzátartozik a polgármester munkájához, és több mint húsz év után már nagyon is tisztában vagyok ezzel. „Mindezek ellenére meggyőződésem, hogy a polgármesternek az emberek között kell lennie, meg kell hallgatnia őket, ismernie a proble-

máikat, és ahol csak lehet, megoldást keresnie rájuk. Ha ma Nemeskosútra tekintek, és összehasonlítom azzal az időszakkal, amikor elkezdtem a munkámat, úgy gondolom, sok konkrét és kézzelfogható eredményt tudhatunk magunk mögött."

• Milyen beruházásokat sikerült megvalósítani a 2022–2026-os választási időszakban, és minek örült a leginkább?

- A 2022–2026-os választási időszak beruházások szempontjából igen mozgalmas volt. Folytattuk az alapiskola felújítását, korszerűsítettük az óvoda elektromos hálózatát, felújítottuk a tűzoltószertárt és a kultúrház szociális helyiségeit, továbbá kicseréltük a kultúrház ablakait, elvégeztük az épület hőszigetelését és felújítását, beleértve a nagytermet is. Beruháztunk a helyi utak egyes szakaszainak javításába, a közúti jelzések kiegészítésébe, valamint a község gyalogátkelőhelyeinek biztonságosabbá tételébe is. A temetőben új kolumbárium létesült, a futballpályán pedig fedett részt alakítottunk ki.
Hátravan még a kultúrház mögötti új játszótér kialakítása, amely a Szlovák Köztársaság Munka-, Szociális és Családügyi Minisztériumának támogatásából valósul meg. E nagyobb beruházások mellett az egész időszak során számos kisebb javítást, átalakítást és a községi vagyon fejlesztését szolgáló beruházást is megvalósítottunk. Ezek talán első pillantásra nem mind olyan látványosak, a község mindennapi működéséhez azonban ugyanolyan fontosak. Minden olyan beruházásnak örülök, amely a községben marad, és a lakosainkat szolgálja.

• A képviselők, az alkalmazottak, a szervezetek és a lakosok együttműködése nélkül mindez valószínűleg nem sikerült volna. Szeretne ezúton köszönetet mondani nekik?

- Mindenképpen. Nagyra értékelem a képviselő-testülettel való együttműködést, amely az egész választási időszak során nagyon jó és konstruktív volt. Úgy gondolom, együttműködésünkről sokat elárul az is, hogy velem együtt mind a kilenc jelenlegi képviselő ismét jelölteti magát a községi képviselő-testületbe. Ezt a bizalom és a megkezdett munka közös folytatására irányuló szándék jelének tekintem.
Köszönet illeti a község alkalmazottait, iskoláinkat, az önkéntes tűzoltókat, a sportolókat, a nyugdíjasokat, a kulturális és társadalmi szervezeteket, valamint valamennyi aktív lakost is. Egy községet nem csupán a polgármester és a képviselők alkotnak, hanem mindenekelőtt azok az emberek, akik hajlandók kivenni a részüket a munkából, segíteni és időt szánni a közös ügyekre. Ezért őszinte köszönet illeti őket.

• Milyen tervekkel készül a következő választási időszakra?

- Több tervünk is van, az önkormányzat esetében azonban reálisan kell gondolkodni. A további fejlődés lehetőségei nagymértékben függenek majd azoktól a pályázati felhívásoktól és támogatási programoktól, amelyekbe a község a következő programozási időszakban bekapcsolódhat. Ezért nem szeretnék olyan projekteket ígérni a lakosoknak, amelyekhez jelenleg nem áll rendelkezésünkre a szükséges pénzügyi fedezet. Minden község más, eltérő költségvetéssel és lehetőségekkel gazdálkodik. Nemeskosútnak sajnos nincsenek jelentősebb bevételei ingatlanok bérbeadásából, a község területén nincsenek nagyvállalatok, szövetkezetek, illetve nagyobb számban olyan jogi személyek sem, amelyek számottevően növelnék a községi költségvetés bevételeit. Ezért nem mindig lehet összehasonlítani az egyes községeket, és azt kérdezni, miért van az egyiknek valamije, ami a másiknak nincs. Meghatározóak a pénzügyi lehetőségek, a projektek előkészítettsége, az adott pályázati felhívás feltételei, valamint az is, hogy a község egyáltalán jogosult-e pályázni. Aki már készített elő – különösen uniós forrásokból finanszírozott – projektet, tudja, mennyire összetett az egész folyamat a projekt és a pályázat előkészítésétől a közbeszerzésen át egészen a megvalósításig és az elszámolásig. Ezért a következő időszakban is figyelemmel szeretnénk kísérni minden elérhető lehetőséget, projekteket előkészíteni, és minden megfelelő lehetőséget kihasználni arra, hogy külső pénzügyi forrásokat szerezzünk községünk számára. Nem szeretnék irreális ígéreteket tenni. Folytatni szeretném a megkezdett munkát, és fokozatosan megvalósítani mindazt, amire a községnek szüksége lesz, és amit pénzügyi lehetőségeink, valamint az elérhető pályázatok lehetővé tesznek. Végezetül talán egy kicsit személyesebben. Nemeskosút a szülőfalum. Itt nőttem fel, itt élek, és életem alkonyát is itt szeretném tölteni. Ezért mindig is fontos volt számomra, és a jövőben is az lesz, hogyan néz ki a községünk, miként fejlődik, és mindenekelőtt az, hogyan élnek benne az emberek.
Nemeskosút számomra soha nem csupán az a hely volt, ahol a polgármesteri tisztséget betöltöm. Ez az otthonom.

-r-

V Šoporni opäť kandiduje za starostu Mgr. Adrián Macho

• Obec Šoporňa pod Vaším vedením, vážený pán starosta, obrovsky napreduje a zveľaďuje sa, najmä v posledných rokoch vidno, že súčasná Šoporňa sa vôbec nepodobá tej, aká tu bola pred Vaším nástupom do funkcie. Vidia to tak aj ostatní?

- Ďakujem za otázku, avšak odpoveď by mali dať obyvatelia a návštevníci obce, nie ja. Aj keď je pravda, že sa snažíme (nielen ja, ale aj zamestnanci obce) a našou prioritou je posúvať obec, budovať a napredovať. Sedieť na stoličke starostu vie každý, ale to nie je úlohou starostu. Myslím si, že starosta má všetku energiu venovať tomu, aby obec zveľaďoval, riešil zdroje na projekty, vedel spolupracovať s obecným zastupiteľstvom a spolu s poslancami plniť svoje sľuby, ktorými presvedčili svojich voličov, od ktorých dostali mandát. Ale teší ma, ak je naša spoločná práca a výsledky vnímané ako napredovanie a ľudia vidia pozitívnu zmenu.

• Skúsme sa zamerať na končiace sa volebné obdobie 2022 – 2026. Ktoré investičné akcie a rozhodnutia obce boli zvlášť v tomto období dôležité a aj sa dokončili, resp. budú pokračovať v nasledujúcom období?

- Dôležité rozhodnutia boli zrekonštruovať Nešporovu ulicu aj s chodníkom, výstavba 48 nájomných bytov a atletickej tartanovej dráhy so šatňami, prístupovou cestou a parkoviskom. Ako prvé v tomto volebnom období bolo vybudovanie multifunkčnej ľadovej plochy s prekrytím (Športová hala). Toto všetko sa nám podarilo nielen naplánovať, ale aj úspešne zrealizovať. Boli to investície v obci, kde sme z externých zdrojov získali cca 7 miliónov eur a obec zo svojich zdrojov pridala cez 800-tisíc eur. Z menších investícií sme realizovali lávku na Roličkách, oplotenie v škole, prepojenie vetiev kanalizácie z dôvodu problémov na Poštovej ulici, investovali sme 300-tisíc eur do odstránenia havarijného stavu elektriky, kúrenia a rozvodov v škole, vybudovali kolumbárium za domom smútku, detské ihrisko pre všetky deti a oddychovú zónu pri Starom ramene Váhu. Zároveň pracujeme na výstavbe domova sociálnych služieb spolu s denným stacionárom, cyklotrase popri Vodnej nádrži Kráľová až po Lodenicu v Šintave, tu dokončujeme projektovú dokumentáciu, zároveň rozširujeme hasičskú zbrojnicu z dôvodu získania hasičskej cisterny trakker, avšak máme pripravené projekty aj na rekonštrukciu budov Starej školy a Klubu dôchodcov.

• S akými volebnými plánmi idete vo Vašej obci do ďalších rokov?

- Je toho ešte veľa, čo obec potrebuje, ale na tom už pracujeme. Jednoznačne medzi hlavné ciele patrí vybudovanie domova seniorov s denným stacionárom, rekonštrukcia budov Klubu dôchodcov a Starej školy, vybudovanie cyklotrasy na hrádzi na priehrade, pokračovať v budovaní nájomného bývania, rekonštrukcia budovy športového klubu, vybudovanie kultúrnej pamiatky – vodný mlyn, nakoľko v najväčšej sláve bolo v obci až 47 mlynov, ďalej sú to opravy ciest a vážne sa zahrávame s myšlienkou poriadku v obci zriadením obecnej polície na základe združenia troch okolitých obcí. Samozrejme, budeme sledovať pripravované výzvy a podľa využiteľnosti pre obec sa do nich zapojíme. Zároveň verím, že sa nám podarí dotiahnuť do obce aj obchodné reťazce, prípadne ďalšie služby všeobecného záujmu.

• V mnohých aktivitách obce výrazne pomohli aj občania, spoločenské organizácie, určite im chcete na konci volebného obdobia 2022 – 2026 za to poďakovať.

- To je pravda. Poďakovania nikdy nie je dosť, a preto musím vyzdvihnúť veľmi dobrú spoluprácu s miestnymi organizáciami rybárov, s ktorými riešime úpravu okolia našich ramien, budovania lávok a rôzne rybárske preteky, kde je známa naša jedinečná rybárska fašírka, s poľovníkmi riešime životné prostredie, hlavne čierne skládky a za odmenu nám na rôzne obecné akcie pripravujú fantastický guláš, záhradkári nám realizujú odborné rezy drevín, zdravotne postihnutí sa prostredníctvom zapožičania rôznych kompenzačných pomôcok starajú o nevyhnutnú pomoc ostatným, Červený kríž realizuje odbery krvi, dobrovoľní hasiči pomáhajú vždy pri akejkoľvek situácii či problémoch s počasím, Jednota dôchodcov sa stretáva mesačne a stará sa o takmer 200 členov, športovci zabezpečujú futbal pre všetky kategórie od detí až po dospelých a starých pánov, máme tu aj hokejový krúžok detí, atletický klub a pingpongový tím. Samozrejme, sú aj dobrovoľníci, ktorí sa starajú o rôzne časti obce, napr. okolie Starého ramena Váhu, kde robia krásne akcie. Títo všetci veľmi pomáhajú aj pri organizovaní a zabezpečení rôznych spoločenských akcií v obci, ako sú fašianek, Deň zeme, Deň detí, Šopornianska 12-ka, oslavy SNP a cesta rozprávkovým lesom. Na týchto akciách, ale aj reprezentáciu obce v okolí, nás sprevádzajú naše folklórne súbory Šopornianska Lipka, Važina, Važinár, detský súbor Važinka, ľudová hudba Muzička a Šikesovci. Takže máme tu toho dosť a som nesmierne hrdý nielen na spoluprácu so všetkými, ale aj za vzornú reprezentáciu obce, za čo všetkým úprimne a srdečne veľmi pekne ďakujem.

-R-

Adrián Macho kandiduje aj do zastupiteľstva Trnavského samosprávneho kraja pod číslom 23

• Kandidujete aj za poslanca do VÚC Trnava. Prečo ste sa tak rozhodli?

- Áno, kandidujem. Pretože na starostovskej stoličke zistíte, že nielen kontakty na vládu a ministerstvá sú dôležité pri získaní rôznych zdrojov na investovanie a napredovanie v obci, ale aj župa dostala veľké možnosti finančne pomáhať. Ešte stále mám veľa energie a za každým vydareným projektom, za každým zrealizovaným dielom sa teším, že to ide a dostávam ďalšiu chuť a energiu na dotiahnutie nových a nových vecí pre obec alebo okolie. Avšak ak nemáte v župe zastúpenie, tak vaše okolie sa ťažko buduje. Poviem vám to inak. Galantský okres je špecifický v tom, že tu žije 40 % obyvateľstva maďarskej národnosti a 60 % slovenskej. Jednoduchšie povedané, severná a južná časť okresu. Tak to ukazujú štatistiky. Avšak župných volieb sa zúčastní 30 % obyvateľov maďarskej národnosti a len 10 % slovenskej, ktorí volia za okres Galanta 7 poslancov do zastupiteľstva župy. A mandát dostane 6 poslancov za Alianciu a jeden za slovenskú časť. Takto to je podľa posledných volebných priemerov. Tu musím pochváliť zodpovednosť, hrdosť a súdržnosť voličov maďarskej menšiny. V dobrom závidím kandidátom Aliancie ich voličov z južnej časti okresu, lebo ich súdržnosť a zodpovedný prístup je darom pre ich kandidátov. Slovenský volič v našom okrese sedí doma, nejde voliť, a preto je takýto výsledok. Potom, pochopiteľne zvolení kandidáti pomáhajú hlavne svojmu okoliu v okrese, kde končí aj drvivá väčšina investícií zo župy. A potom sa čudujeme, že tam sa buduje a v našom okolí nie. Ale za toto si môžeme my, lebo ak aj teraz nepôjdeme voliť, nedokážeme si presadiť za poslanca kandidátov zo severnej časti okresu, resp. z nášho okolia, tak naďalej budeme úprimne závidieť, že sa investuje prevažne v južnej časti nášho okresu. Preto, slovenskí priatelia, poďte voliť, pozrite sa na možnosti, schopnosti, prípadné výsledky kandidáta z našej časti okresu a skúsme byť zodpovední a súdržní. Dajte hlas aj v župných voľbách, inak sa to nezmení.

• S akým volebným programom vstupujete do volebnej kampane, čo chcete občanom VÚC Trnava ponúknuť?

- Nadviažem na predchádzajúcu odpoveď. Hlavné kompetencie župy sú doprava, školstvo, zdravotníctvo a sociálne služby. Takže program a ciele sú jednoznačné. Potrebujeme zrekonštruované cesty II. a III. triedy, ktoré sú v každej obci a meste nášho okresu. Ďalej fungujúce stredné školy a nie zlučovanie, respektíve rušenie za účelom iných zámerov (narážam na situáciu obchodnej akadémie a gymnázia v Seredi), funkčné zdravotníctvo a nie detskú pohotovosť v Dunajskej Strede, čo nám trvá cca 45 minút cesty, keď máme 15 min. do Trnavy, resp. Galanty, alebo 20 min. do Nitry. Tu mi absentuje zdravý sedliacky rozum. Nakoniec sociálne služby – domovy seniorov, denné stacionáre, populácia starne a každý, kto má takýto problém, tak vie, čo je to čakanie a vybavovanie niekoho niekde umiestniť. Toto sú moje priority, ak budem v župe, ak dostanem od voličov mandát. Chcem presadzovať racionálne riešenia, zapojiť zdravý sedliacky rozum. Ak ma, ako tvrdíte, ľudia vnímajú, že sa nám v obci darí budovať a napredovať, tak práve takto chcem pristupovať aj k napredovaniu a budovaniu cez župu pre okres Galanta s poukazom na slovenskú časť.

Ďakujem veľmi pekne a prajem všetkým hlavne zdravie a rodinnú pohodu.

pýtala sa: Mgr. Alena JAŠŠOVÁ

Objednávateľ: Mgr. Adrián Macho, Šoporňa. **Zhotoviteľ**: Regionálne printové médiá / RePriMe, s.r.o., Mojzesovo 56, IČO: 56173679

Modernizáciu Šoporne nestoplo ani horúce leto

Naša obec ani v lete nezaspala na vavrínoch a pokračovala v načatých projektoch. „Dokončili sme šatne, atletickú dráhu a priľahlé plochy v okolí športovej haly. Naša základná škola dostala kompletne novú tartanovú dráhu s 200-metrovým okruhom, ihriskom na volejbal, basketbal, nohejbal, tenis, naozaj na top úrovni. Som rád, že po rokoch sa nám aj toto podarilo vybudovať," priblížil pán starosta, ktorý doplnil, že obci sa podarilo získať 100 000 eur a v škole aktuálne prebieha rekonštrukcia kúrenia i vodovodu. Za budovou základnej školy stojí športová hala, ktorá je v zime veľmi navštevovaná najmä kvôli hokeju a korčuľovaniu. Mimo sezóny je využívaná na florbal a podobné športy. Onedlho objekt podstúpi výmenu chladiaceho systému, aby všetko fungovalo, ako má. „Okrem toho sa pripravujeme na rozšírenie hasičskej zbrojnice, dostali sme požiarne auto (9 m^3 cisternu). Napriek tomu, že verím, že ju nebudeme potrebovať, musíme rozšíriť garáž a zmenou prejdú i sociálne zariadenia," vysvetlil starosta Šoporne Adrián Macho. Ani v septembri neležia ďalšie vízie ladom, rozpracovaný je projekt klubu dôchodcov a starej školy, ktoré chce obec prerobiť, aby našli svoje nové, lepšie využitie. „Čakáme na úspešnosť potvrdenia financií cez eurofondy. Už budúci rok by sme mali začať s výstavbou Domu sociálnych služieb pre seniorov, pretože pre takú veľkú obec, ako je Šoporňa, je to dôležité," uviedol pán starosta.

Bc. Zl. Gregorová

„Našou najväčšou devízou je ľudský prístup ku klientom a stabilný tím,“ hovorí Ing. Miroslava Budayová z realitnej kancelária Directreal Partner Galanta

directreal

O tom, že domov je podstatnou zložkou nášho života, asi nemusíme pochybovať. Je zázemím, kam sa vraciame z práce alebo z ciest k svojím blízkym. Občas však vplyvom okolností zatúžime po novom byte, dome alebo pozemku. V tejto záležitosti sú nápomocné realitné kancelárie a jednou z nich je aj **Directreal Partner Galanta**. Viac v rozhovore povedala jej majiteľka Ing. Miroslava Budayová.

◆ Predstavte nám, prosím, Vašu realitnú kanceláriu. Čím všetkým sa zaoberáte a čo pre klientov zastrešujete?

- Sme hrdou súčasťou silnej a stabilnej celoslovenskej siete Directreal, ktorá patrí k lídrom na našom realitnom trhu. Naša lokálna pobočka v Galante vznikla už v **roku 2007** a naši klienti nás poznajú pod názvom **Directreal Partner Galanta**. Našou hlavnou činnosťou je kompletná realitná agenda od sprostredkovania kúpy, cez predaj až po prenájom všetkých typov nehnuteľností. **Dnes je klientela veľmi náročná a my sme na to pripravení, preto ponúkame komplexný, plnohodnotný servis pod jednou strechou. Patrili sme medzi prvé realitné kancelárie, ktoré hneď od začiatku svojho pôsobenia pochopili, že toto je správna cesta.** Okrem realitnej činnosti pre našich klientov **od počiatku** zabezpečujeme aj finančné a poisťovacie služby. Hypotekárne úvery s ponukami šitými na mieru a s tým spojené poistenia nehnuteľnosti, ako aj poistenia úverov. Klient tak nemusí strácať drahocenný čas, pretože všetko podstatné vyrieši pohodlne a bezpečne u nás.

◆ Poskytujete aj právne poradenstvo a využívajú klienti často komplexné služby?

- Klienti sa na nás môžu obrátiť s akoukoľvek požiadavkou spojenou s nehnuteľnosťami. **Právny servis a bezpečnosť sú u nás absolútnym základom každej transakcie**. Ako veľká realitná spoločnosť **spolupracujeme s renomovanými advokátmi**, ktorí pripravujú všetky zmluvy – od rezervačných cez kúpne až po nájomné – presne na mieru pre konkrétny prípad. Tieto služby naši klienti využívajú s plnou dôverou. Uvedomujú si, že prevod nehnuteľnosti je často najväčšou finančnou operáciou v ich živote. Nechcú riskovať a oceňujú, že okrem právnych zmlúv za nich kompletne zastrešíme komunikáciu s katastrom, znalcami, geodetmi, úradmi, taktiež prepisy energií u dodávateľov či protokolárne odovzdanie bytu. Pre ľudí je to obrovské odbremenenie od stresu a byrokracie. Od začiatku obchodu až po jeho finálne ukončenie–úspešné odovzdanie kľúčov, stojíme pevne pri oboch stranách. Spravodlivo zastrešujeme a chránime záujmy predávajúcich aj kupujúcich.

◆ V čom sa odlišujete od iných RK, prečo by si klient mal vybrať práve Vás?

- Našou najväčšou devízou je jednoznačne **ľudský prístup ku klientom, stabilný tím a využívanie najmodernejších technológií.** V realitách je dôvera kľúčová, naši klienti v Galante a okolí nás osobne poznajú, sídlime roky na tej istej adrese, vedia, s kým komunikujú a to im dáva pocit istoty. K tomu pridávame najmodernejšie technológie a nadštandardnú prezentáciu.

- **Investujeme do prezentácie:** Každá nehnuteľnosť dostane vizuálnu identitu (videoobhliadky, drony, sociálne siete...).
- **Férovosť a transparentnosť:** Na rovinu povieme reálnu trhovú cenu, aj keď sa to majiteľovi občas nepočúva ľahko. Nevodíme ľudí za nos.
- **Rýchlosť a databáza:** Vďaka bohatej internej databáze kupujúcich často prepojíme predávajúceho s kupujúcim ešte pred spustením samotnej inzercie.

◆ Ľudia často predávajú nehnuteľnosť na vlastnú päsť, v čom sa im to môže vypomstiť?

- Snaha ušetriť na provízii sa môže **vypomstiť a paradoxne predaj i predražiť**. Pri predaji na vlastnú päsť ľudia riskujú:

- **Právne chyby a stratu peňazí:** Zle postavená zmluva môže viesť k tomu, že predávajúci príde o nehnuteľnosť, no peniaze neuvidí alebo kupujúci príde o zálohu.
- **Nepreverení záujemcovia:** Do bytu si púšťate cudzích ľudí. My záujemcov vopred preverujeme, pred obhliadkou si ich zaznamenáme do databázy a presne vieme, s kým a kedy sme na obhliadke boli.
- **Zlá cenotvorba:** Samopredajcovia cenu buď prestrelia (a nehnuteľnosť sa stane „ležiakom"), alebo ju podstrelia a prerobia tisíce eur, čo je oveľa viac ako výška provízie. Predkladáme im cenovú mapu, kde vieme presne ukázať, aké nehnuteľnosti, za akú cenu a za aký čas sa predali.

◆ Aký je súčasný trend, čo u Vás ide najviac?

- Najväčší záujem je o kúpu bytov a menších rodinných domov. Vplyv na rozhodovanie majú aj súčasné úrokové sadzby hypoték (3,5 % – 4,69 %). Segment prenájmov zažíva obrovský boom, nakoľko vlastné bývanie je pre mladých ľudí stále finančne náročné. Extrémne populárne sú menšie, energeticky úsporné byty.

◆ Zasiahla Vašu činnosť do veľkej miery inflácia a to, že mnohí Slováci majú hlbšie do vrecka?

- Inflácia a drahší život realitný trh **zasiahli, no nezastavili ho**. Zmenilo sa správanie ľudí. Kupujúci sú oveľa opatrnejší, dlhšie vyberajú a viac vyjednávajú o cene. Dnes musíme robiť oveľa precíznejší marketing, na tom si však zakladáme. Áno, majú hlbšie do vrecka, všimli sme si, že väčší dôraz kladú aj na **mesačné náklady na energie**. V rôznych častiach mesta sú tieto náklady diametrálne odlišné.

◆ Spomeniete si na najveselší a najbizarnejší zážitok z realitnej praxe?

- Naša práca prináša skutočne veľmi veľa bizarných aj veselých zážitkov, avšak radšej by som sa dotkla **emočných zážitkov.** Naša práca je hlavne o obrovských ľudských emóciách. Za tie roky máme veľa nádherných zážitkov, keď sa z našich klientov stali skutoční priatelia. Pre mňa osobne bol nezabudnuteľný moment, keď nás klienti pri odovzdávaní domu priamo pozvali na svoju svadbu. Povedali, že vďaka nám sa im splnil sen o spoločnom bývaní a boli by nesmierne šťastní, ak by sme tento ich veľký deň absolvovali s nimi. Alebo keď vám večer pípne SMS od mladých manželov, že sa im v novom byte skvele býva a posielajú krásnu správu, že čakajú bábätko... To sú tie momenty, keď si človek uvedomí, že nepredáva len steny a tehly, ale pomáha ľuďom budovať domov. To sú tie najkrajšie príbehy, ktoré píše sám život, a my so cťou môžeme byť pri tom.

-r-

Realitná kancelária
Directreal Partner
Vajanského 2385/20, 924 01 Galanta
Otv. hod.: Po-Pi: 10.00 - 17.00 hod.
Mob. č.: 0905 554 369

Kapitánka Erika Gállová brázdi riečne vody už 30 rokov

Hovorí o sebe, že je dievča do voza aj do koča. Zaujíma ju veľa vecí a jej najväčšou záľubou je príroda a jazda na koni. Momentálne s nadšením renovuje domácnosť. Erika Gállová zo Šale sa pred rokmi vybrala netradičnou profesijnou cestou – je riečnou kapitánkou. Viac o svojej práci a adrenalínovom živote prezradila v rozhovore.

Erika na školské časy spomína v dobrom, vynikala vo viacerých športoch a na svojom konte má titul majsterky Slovenska v päťboji, majsterky SR a ČSR v skupine vo voltíži a majsterky Slovenska v hádzanej, venovala sa hodu oštepom aj vrhu guľou.

• Kedy u nej dozrela myšlienka upísať sa vode a lodiam?

Hovorí: „Na lodiach pracujem od deväťdesiatych rokov. Po maturite sa mi ozvala sesternica s ponukou práce chyžnej na pasažierskej lodi, a tak som neváhala, skúsila a zostala tam pol roka."

• Potom *zmenila kurz* a vkročila na palubu tankera, kde začínala asi ako každý začiatočník s čistením, šmirgľovaním, zaväzovaním lode a postupne sa zdokonaľovala v navigácii a nautike.

„Ku kapitánstvu som postupovala rýchlo, v roku 2000 som už mala Rýnsky kapitánsky patent. Po splnení všetkých podmienok – mala som necelých 23 rokov a 5 rokov odpracovaných na rôznych lodiach, som sa stala riečnou kapitánkou."

• Aké vody začala brázdiť vo svojich začiatkoch?

„Plavila som sa na tankeroch a nákladných lodiach po vodách a kanáloch hlavne v západnej Európe. Tankery prevážajú tekutý náklad alebo chémiu. My sme prevážali minerály na mojom prvom tankeri ešte s drevenou kormidlovňou, ktorú som lakovala, takže je mojou nostalgickou spomienkou."

• Ako riečna kapitánka prezradila, priemerná pracovná šichta trvá 2–4 týždne, čo je celkom slušná záťaž na psychiku. Ako to zvládala?

„Prvých sedem rokov som sa pol roka plavila a dva týždne som bola doma. Časom som si dĺžku plavby znižovala, pretože som bola ďaleko od rodiny, kamarátov, nemala som sa s kým porozprávať, keďže vtedy ešte neexistovali mobily."

• Erika, naozaj platí veta: Žena na palube = hotové nešťastie? Ako to vnímajú muži v námorníctve?

„Veľmi dlho ma nebrali rovnocenne, je to iné ako u kapitána. U nás žien to býva tak, že musíme dokázať, že túto prácu zvládame. Ak fyzicky a mentálne zdoláte skúšku – prejdete malou komorou (12 m širokou) s loďou (11,40 m) bez problémov, ak viete pracovať s vetrom, zlými poveternostnými podmienkami a za každého počasia, až vtedy vás rešpektujú. Mala som v tomto smere rôzne výzvy, ale našťastie to bez malých výnimiek dobre dopadlo. Viem to pochopiť, ak je na palube žena, je medzi mužmi častejšie rivalita... Teraz už však viem, ako sa k nim správať, je to celá alchýmia, kým príde človek na to, ako to funguje."

Na tankeri je približne 5 členov posádky, na osobnej lodi, kde pracovala niekoľko rokov, je 5 – 7 nautických členov posádky a približne 40 členov hotelovej posádky, podľa veľkosti lode, ale najväčšiu zodpovednosť nesie vždy kapitán. Počas tých rokov už Erika zažila rôzne neobvyklé situácie, ako napríklad oheň na lodi, extrémne nízke hladiny vody, ale aj nepríjemnosti v lodnej kuchyni, keď si na pomoc zavolali ju – kapitánku, namiesto hotelového manažéra. Ich spor vyriešila najmä vďaka rozvahe a chladnej hlave, bez najmenšej hystérie. Za najkrajší moment vo svojej profesii považuje východ slnka. To je pre ňu až magický zážitok. Zažila i niekoľko nemilých situácií, z ktorých jednu opísala rozhodná Erika Gállová takto: „Bola som prvou kapitánkou na pasažierskej lodi, kolega druhý kapitán za mňa riadil, pretože mi skončila služba. Započula som však, že sa niečo deje, išla som na palubu, v tom momente sa vypli motory a riadenie sa vymklo spod kontroly – jednoducho nastal technický blackout. Našťastie sme išli proti prúdu, ja som opäť prebrala velenie. Nuž, nedalo sa iné robiť, len riešiť situáciu. Pravdupovediac, bola som v tej chvíli poriadne prekvapená, keďže kolegovia iba bezradne stáli a pozerali sa. Dala som im teda pokyny, zmanažovala ich, čo majú robiť. Nakoniec som nechala kormidelníkom hodiť kotvu a za pomoci prúdu zaparkovala loď úplne bez problémov, takže sa to skončilo bez akejkoľvek škody. Príčinou výpadku bol skrat na riadení."

Riečna kapitánka zo Šale sa plaví najmä po Rýne, na ktorý má licenciu. Úlohou posádky tankera je v jednom meste loď naložiť, previezť do iného mesta a vyložiť náklad s požadovanými parametrami, tu je väčšinou rozhodujúci ponor a výška mostov. Tvrdí, že s vykladaním tovaru súvisí veľa vecí. Každý produkt sa nakladá a vykladá pri inej rýchlosti napr. 600 m^3/ hod. alebo len 80 m^3/ hod., záleží na veľkosti nákladu a lode, odporu aj maximálnej bezpečnej rýchlosti pri vykládke. Tiež záleží, na akej lodi sa Erika plaví. Ak na pasažierskej, tak ju riadi, manažuje, kontroluje bezpečnosť, sleduje mosty, vodnú hladinu. Ovláda i prácu bezpečnostnej techničky, mala na starosti tréningy posádok, audity lodí aj administratívu. Popritom má kapitánka čas pozorovať okolitú prírodu a niekedy navštíviť zaujímavé miesta.

• Kapitánkou je už viac ako 25 rokov. Mala niekedy momenty, kedy to chcela vzdať?

„Tých momentov bolo veľmi veľa a tisíckrát som to chcela nechať. Prišla som pred časom do veku, keď som si chcela založiť rodinu. Avšak tým, že sa mi to nepodarilo, je to pre mňa stále skvelá robota, milujem túto prácu, dáva mi slobodu a aj finančné ohodnotenie je veľmi príjemné."

V súčasnosti pracuje na lodiach ako

lodivod a traťový kormidelník s rôznymi systémami riadenia, na pasažierskych lodiach alebo tankeroch. Dva až štyri týždne pracuje, potom sa zas pár týždňov venuje inej činnosti, podľa svojich preferencií. Predsa len, v *týchto vodách* začínala pred rokmi.

• Ako vníma zmeny medzi ľuďmi v posádke či medzi pasažiermi?

„Ľudia sa zmenili. Keď som pred 30 rokmi nastupovala na palubu, čokoľvek sa dialo, zostali sme, podporovali sa, boli sme naladení na jednu nôtu. Dnes noví adepti veľmi málo vydržia, rýchlo sa vzdávajú a idú preč. Kvalita personálu sa znížila, chýba lojalita, ľudia sú nároční. My sme pracovali 18 hodín bez problémov, a keď bolo treba, aj nadčasy. Dnes si odrobia svoje a idú do svojej kajuty, lebo *padla*. Dnes kvôli nedostatku personálu noví „rýchlopečení" kapitáni si často myslia, že vedia všetko napriek absencii praxe a skúseností. Plnohodnotný kapitán sa pritom vypracuje na svoju pozíciu väčšinou až po 10 rokoch praxe. Našťastie, dnes už je aj viac žien v tejto profesii, práca je pre nich ľahšie fyzicky aj technicky zvládnuteľná, ako keď som začínala ja. Ženy vnesú do nej viac empatie a citu."

• Kapitánka Erika roky koučuje námorníkov na lodiach aj doma. Je ich sprievodkyňou, pomáha im, ak majú psychické problémy, motivuje ich. Čomu sa okrem toho venuje po dlhej plavbe?

„Stále niečo robím, teraz chodievame s česko-slovenskou partiou na výlety na koňoch do púšte aj do hôr na 4 300 m vysoko. Mám rada risk a adrenalín, viem si ale oddýchnuť aj doma, rada meditujem, chodím do prírody, maľujem, koučujem a venujem sa prenajímaniu môjho vidieckeho domčeka pre turistov."

• V náročnom povolaní zažíva mnohé ťažké chvíle, má tip, ako sa z nich dostať späť do harmónie?

„Život mi postavil do cesty prekážky, ktoré ma však vždy nejakým spôsobom obohatili. Treba zaťať zuby, vydržať a ísť ďalej. Verím, že všade sa dá dopracovať, len sa netreba vzdať. Čokoľvek robíte, vaše skúsenosti vás robia silnejšími, múdrejšími a tým sa v podstate stávate sám sebe majstrom."

Dnes už Erika Gállová neobetuje svoj pokoj kvôli ľuďom, čo ju nechápu. Ak jej niekto hádže polená pod nohy, alebo jej niečo technicky v práci nevyhovuje, poďakuje sa a odchádza. Vraví, že vekom si človek začne viac vážiť sám seba a zbytočne netreba tlačiť na pílu. Napriek tomu ju jej práca veľmi teší a napĺňa.

Zl. Gregorová

Eva - Optika Šaľa

• vyhotovíme okuliare na mieru z rôznych druhov materiálov
• opravy okuliarov
• doplnky: púzdra, retiazky, utierky, lupy, mikroskopy...

po - pia: 8,00 - 12,00 – 13,00 - 16,30
Pázmánya 16,; tel.: 031-771 69 16

Aktuálne hovoríme s europoslancom za Hnutie Republika Milanom Uhríkom z frakcie Európskeho parlamentu – Európa suverénnych národov

• Vážený pán Uhrík, ako by ste mohli zhrnúť prácu v Európskom parlamente za posledné obdobie? Ktoré najdôležitejšie záležitosti a problémy riešila Európska únia?

- Za posledné obdobie sa Európska únia zaoberala najmä rastom životných nákladov, cien energií a potravín, otázkou bezpečnosti, vojny na Ukrajine, migrácie, poľnohospodárstva, zdravotníctva a starnutia obyvateľstva. Z môjho pohľadu dnešná EÚ pracuje dosť rozpačito a dokonca kontraproduktívne, ak namiesto riešenia problémov ešte pridáva ďalšie. Keď rieši bývanie mladých, zameriava sa na migrantov, čo je pre mňa neprijateľné, lebo naši mladí sú na prvom mieste. Ak sa EÚ zaoberá konkurencieschopnosťou, tak navaľuje ďalšie „zelené“ a sankčné politiky, ktoré európskym firmám ešte viac sťažujú život. Takýchto nelogických postupov je oveľa viac. Pre mňa je však dôležité, aby z vecí malo prospech Slovensko. Aby sa nezabúdalo ani na dôchodcov a seniorov v mestách a na dedinách, ktorí celý život pracovali, budovali svoje okolie a vychovávali ďalšie generácie. Oni sú tí, ktorí odovzdávali svoju múdrosť svojim synom a dcéram, a preto si zaslúžia dôstojný dôchodok, dostupnú zdravotnú a sociálnu starostlivosť, kvalitné cesty a verejnú dopravu, dostupné energie a potraviny. EÚ musí oveľa viac rešpektovať tradície, rodinu, prácu a osobitosti jednotlivých národov a zároveň zabezpečiť, aby aj náš vidiek zostal miestom, kde sa dá pokojne a dôstojne žiť.

V Prezidentskom paláci s manželkou Zuzanou Uhríkovou

Milana Uhríka veľmi uznávajú aj seniori

• Aká je atmosféra v Európskom parlamente? V mainstreamových médiách sa ľudia dočítajú viac-menej holé informácie o tom, čo Európska komisia navrhuje a čo schválila. Čítame a počúvame zvyčajne len o poslancoch, ktorí sú nekritickí k práci Komisie a už vôbec nič sa nedozvedáme o kontroverzných vystúpeniach európskych poslancov. Nebyť poslancov za frakciu Európa suverénnych národov (ESN), mysleli by sme si, že v Európskom parlamente je všetko v poriadku.

- Atmosféra v Európskom parlamente je pestrejšia, než sa môže zdať z bežného mediálneho spravodajstva. Popri poslancoch, ktorí podporujú väčšinu návrhov Európskej komisie, tam zaznievajú aj výrazne kritické hlasy upozorňujúce na nadmernú reguláciu, oslabovanie právomocí členských štátov, migračnú politiku, Green Deal či dopady európskych rozhodnutí na poľnohospodárov, rodiny a ľudí na vidieku. Vlastenci z našej frakcie ESN patria medzi sily, ktoré túto kritiku prezentujú veľmi otvorene a jasne. Vždy odborne a rázne, so zdravým rozumom a na strane pracujúcich ľudí. Na strane ľudí, ktorí tvoria hodnoty pre celú spoločnosť a prispievajú k jej rastu. Zároveň však treba vnímať, že Európsky parlament je politicky rôznorodý a kritické postoje zaznievajú aj z iných frakcií, ako sú napríklad Patrioti pre Európu. Pre občana je dôležité poznať nielen prijaté rozhodnutia, ale aj argumenty a námietky, ktoré pri ich prijímaní zazneli. Preto sa snažíme prinášať exkluzívne informácie z toho prostredia a čo dobré sme pre ľudí urobili. Na druhej strane, mnoho bruselských progresívcov sa snaží so svojimi zvrátenými, protislovenskými postojmi skrývať a nechváliť sa s nimi na verejnosti.

• Pán Uhrík, Vaše tvrdé vystúpenia, rovnako tiež pána europoslanca Mazureka, určite narážajú na tvrdú oponentúru v Európskom parlamente a u mnohých obľúbencov Ursuly Von der Leyenovej, ale aj našich slovenských progresívcov, ktorých máme v Európskom parlamente a ktorí často vystupujú proti záujmom Slovenska, hoci sú platení z peňazí práve občanov SR. Mnohí občania to považujú aj za určitý druh vlastizrady. Ako to je?

- Rozumiem tomu, prečo to časť ľudí na Slovensku takto vníma. Europoslanec má podľa mňa predovšetkým pamätať na ľudí, ktorí ho zvolili: na slovenské rodiny, seniorov, mladých ľudí, poľnohospodárov, živnostníkov a občanov, ktorí žijú a pracujú na Slovensku. Je úplne legitímne, ak má slovenský europoslanec iný názor než vláda alebo väčšina v Európskom parlamente, ale nech si to argumentačne aj vie obhájiť. Kto chce zrádzať Slovensko, tomu sa bude obhajovať veľmi ťažko. Preto majú občania právo vedieť, ako europoslanci hlasujú a aké dôsledky majú ich rozhodnutia pre nás všetkých. Je smutné vidieť, že mnohí progresívci by najradšej nahradili kostoly mešitami, zrušili domáce zabíjačky, zničili našich poľnohospodárov bláznivými zákonmi a financovali bývanie radšej mladým migrantom ako našim mladým slovenským párom. Tieto ich postoje sú z môjho pohľadu, z pohľadu vlastenca, vyslovene nepochopiteľné a neprijateľné.

• Povedzme si otvorene, že všeobecná spoločenská aj ekonomická situácia v EÚ nie je ružová. Európske krajiny sa trápia s problémom migrácie, ale aj s problémami chorobného

pokračovanie na str. 24

zbrojenia a až neadekvátnej podpory Ukrajiny. Rešpektuje vôbec Komisia na čele s Ursulou Von der Leyenovou Vaše kritické vystúpenia, resp. vystúpenia ďalších kritických europoslancov aj voči jej práci?

- Ursula von der Leyenová už nemôže kritické vystúpenia europoslancov ignorovať. Tých škandálov, ktoré má na rováši, je príliš veľa a už ju nechcú ani mnohí vlastní. Preto je pravdepodobné, že toto bude jej posledný mandát. Medzi Leyenovou a nami existujú zásadné politické rozdiely. Upozorňujeme najmä na nekontrolovanú migráciu, rast výdavkov na zbrojenie, prílišnú podporu Ukrajiny, ale aj na dôsledky európskej politiky pre bežných ľudí: vysoké ceny energií, liekov, pohonných hmôt a potravín. Myslím si, že práve tieto témy by mali byť predmetom otvorenej diskusie. Ľudia na Slovensku, či sú mladí, starí alebo bývajú vo veľkých mestách či malých dedinkách, nepotrebujú veľké politické heslá. Chcú vedieť koľko budú v peňaženke mať a koľko im na konci mesiaca zostane. Ak tieto základné veci Brusel nerieši, tak je to veľmi zvláštny postoj k občanovi.

• Voliči v Nemecku, ale aj ďalších krajinách dávajú jasne najavo, že už nechcú súčasné smerovanie Európskej únie a voči jej smerovaniu protestujú. Jednotlivé krajiny EÚ sprísňujú pravidlá poberania sociálnych dávok pre cudzincov, ale aj prijímania cudzincov. Vy ste tvrdý kritik politík Európskej komisie. Nie ste už zo všetkého aj trochu znechutený?

- Ako sa hovorí: kto sa bojí, nech nejde do lesa. Kto je motivovaný zmeniť veci na Slovensku k lepšiemu a pracuje naplno, tak ten nemá čas zaoberať sa tým, čo ho znechucuje. Zbytočne to oberá o energiu a čas. Práve preto treba vydržať a hovoriť nahlas o tom, čo trápi obyčajných ľudí. Vidím veľkú nespokojnosť s ekonomickou situáciou, korupciou na vysokých poschodiach politiky, s masovou migráciou do Európy, rastúcimi životnými nákladmi a aj s tým, že rozhodnutia z Bruselu často a nespravodlivo dopadajú na pracujúcich ľudí, rodiny, slobodné matky, mladých ľudí, aj dôchodcov. Európa podľa mňa potrebuje viac zdravého rozumu, ochranu hraníc, rešpekt k jednotlivým národom a menej byrokracie. V Nemecku je vidieť tieto problémy ešte vypuklejšie, čo je dôvod, prečo sa to odráža už aj vo voľbách. Ľudia so zdravým úsudkom odmietajú štandardné strany, ktoré desaťročia prešľapujú na mieste a chcú novú silu, novú energiu a hlavne nové tváre.

• Vyše 4-ročná podpora vojny na Ukrajine proti Rusku viditeľne vyčerpáva všetky krajiny EÚ, najmä v ekonomickej a sociálnej oblasti. Cítiť to v zvyšovaní nezamestnanosti, v bankrote firiem a znižovaní sociálnych výdobytkov v krajinách EÚ. Taktiež v enormnom zhoršovaní dostupnosti zdravotníctva, ale aj v abnormálne zvýšenej kriminalite. Napriek týmto negatívnym ukazovateľom Európska komisia neustále vyzýva k zbrojeniu a neustálemu posielaniu peňazí na Ukrajinu, hoci už viackrát za uplynulé roky bola pomoc na Ukrajine korupčne zneužitá vysokými štátnymi predstaviteľmi a prisluhovačmi prezidenta, z Ukrajiny uteká stále veľa ľudí, ale aj vysokých politických činiteľov. Má

toto všetko vôbec význam?

- Tu jednoznačne musím hovoriť o konkrétnych veciach. Európska únia schválila pre Ukrajinu na najbližšie 2 roky úver vo výške 90 miliárd eur, z ktorého má až 60 miliárd smerovať na vojenskú podporu. Zároveň sa na Ukrajine každodenne objavujú vážne korupčné kauzy vrátane prípadov spojených s ľuďmi z okolia Volodymyra Zelenského. Ďalší známy prípad je útek generálneho prokurátora alebo hovorkyne Zelenského, ktorej Európsky parlament radšej zakázal vstup, aby nemohla na jednej konferencii ESN prehovoriť. Preto je úplne legitímne pýtať sa, dokedy majú slovenskí občania znášať náklady tejto politiky a či sa dostatočne myslí aj na vlastných ľudí. Senior, rodina či slovenský farmár nemôžu mať pocit, že na ich problémy peniaze nie sú, zatiaľ čo na vojenské výdavky sa peniaze vždy obratom nájdu. Pomoc Ukrajine musí mať jasné hranice, kontrolu a predovšetkým nesmie ísť na úkor životnej úrovne našich občanov. Pohár už dávno pretiekol.

• Mnohým tzv. populistickým stranám rastú percentá popularity. Podľa názoru občanov je to preto, lebo nazývajú veci pravdivo, neskresľujú situáciu a voliči, občania to takto aj vnímajú. Tešíte sa tomuto javu, keďže medzi tieto strany patria aj politické strany patriace k ESN. K čomu to tieto strany zaväzuje?

- Rast podpory týchto politických strán, ktoré majú blízko k ľuďom, ku koreňom, vlasti a tradíciám, je predovšetkým signál, že časť občanov čaká na zmenu a chce, aby sa otvorene hovorilo aj o témach, ktoré boli dlhodobo tabuizované. Mnohé som otvoril ako prvý zo Slovenska práve ja s kolegami. Dnes sa nimi už musia zaoberať aj médiá alebo vládni politici, pretože tak vypuklé tieto problémy boli. Ak tieto strany získavajú väčšiu dôveru, je to skvelá a pozitívna správa, ktorá ich zároveň zaväzuje k ešte väčšej zodpovednosti a pripravenosti, keď dostanú možnosť vládnuť. Doteraz je aj na Slovensku zažité jedno hovoriť a druhé robiť, ale toto musí skončiť. Treba hovoriť pravdu aj vtedy, keď nie je pohodlná, dodržiavať sľuby a zastupovať ľudí, ktorí nám dali dôveru. A túto dôveru si treba udržať šikovným a úprimným spravovaním vecí verejných, aby na prvom mieste bol človek. Aby na prvom mieste bol občan.

• Naša redakcia pred rokom 2020 predpovedala, že tzv. „extrémna pravica“ bude pred rokom 2030 na mnohých miestach bodovať a zostavovať vládu. Tento trend sa môže naplniť aj u nás. Veľmi tomu pomáha politika Európskej komisie a názory progresívcov, ktoré sú veľakrát za hranicou zdravého rozumu, mnohé aj proti prírodným zákonom a logike vývoja civilizácie. Ale hlavne preto, lebo veľké médiá podsúvajú verejnosti len „jednu zaručenú pravdu“, ktorá vyhovuje ľuďom pri kormidle. Čo si o tom myslíte?

Hnutie Republika každým dňom naberá na politickej sile

- V mnohých štátoch nechýba veľa, snáď len pár percent, aby vlastenecké a konzervatívne sily určili zloženie vlád. Ľudia nechcú, aby sa o ich živote rozhodovalo bez nich a aby sa z Bruselu alebo od novinárov z veľkých médií dozvedali, čo majú robiť a čo si majú myslieť. Bruselský typ politiky dlhodobo robil chybu, keď mnohé opodstatnené obavy občanov arogantne zanedbával, odmietal alebo urážal ako „extrémizmus“. Ľudia majú oči otvorené a vedia si nájsť informácie, preto ich doslova uráža, keď sa k nim správajú tzv. elity ako k malým deťom, ktoré ničomu nerozumejú. Toto je presná definícia arogancie moci a odráža sa to dnes najmä na progresívcoch, ktorí pohŕdajú slovenským vidiekom, seniormi, dedinským spôsobom života, našou zemou a aj ľuďmi, ktorí myslia inak ako oni v kaviarňach. Ak sa nezmenia, skončia na smetisku politických dejín. Pre mňa je podstatné brániť Slovensko a slovenský národ, zdravý rozum, rodinu, národnú suverenitu, bezpečnosť a dôstojný život ľudí. A teším sa, že ľudí s podobnými hodnotami je čoraz viac.

pýtala sa: Mgr. Alena JAŠŠOVÁ

Zodpovednosť za obsah:
Frakcia Európa Suverénnych Národov (ESN).
Financované z rozpočtu 400 ESN.
Európsky parlament nezodpovedá za obsah.

ESN EURÓPA SUVERÉNNYCH NÁRODOV

V Seredi sprístupnili nový most ponad železnicu

Začiatkom augusta 2026 sa obyvatelia mesta Sereď dočkali nového mosta ponad železnicu. Dôvodom zbúrania toho pôvodného bola zlá statika mostnej konštrukcie. Pri príležitosti spustenia novinky do prevádzky sa konala slávnostná udalosť.

Strastiplné časy sa nadobro skončili. Nekonečné obchádzky znepríjemňovali život vodičom aj chodcom i ostatným účastníkom cestnej premávky. Výstavba nového mosta vrátane výberu zhotoviteľa a administratívne záležitosti trvali prakticky tri roky. Počas nich boli obyvatelia i návštevníci Serede nútení využívať rýchlostnú cestu R1 či iné trasy, alebo sa na opačnú stranu mesta dostali po provizórnom moste peši či na bicykli. Most po rozhodnutí statika uzatvorili pracovníci Slovenskej správy ciest 11. mája 2023 po zvážení možných negatívnych dopadov ohľadom kvality mostnej konštrukcie v tesnej blízkosti mestského cintorína. Z premávky tak boli vylúčené všetky motorové dopravné prostriedky. Od 15. mája 2023 boli všetky vlaky v úseku Galanta – Sereď a späť nahradené autobusovou dopravou a k dispozícii bolo dočasné premostenie pre peších a cyklistov. Mesto Sereď zriadilo a prevádzkovalo na svoje náklady i mimoriadnu autobusovú dopravu. Od júla mohli vodiči využívať obchádzkovú trasu po R1 bez úhrady diaľničnej známky. V septembri 2023 už bola po podopretí pôvodného mosta obnovená dočasne stopnutá vlaková doprava. Ako to už v našej krajine býva zvykom, výstavbám predchádzajú zdĺhavé byrokratické postupy, ktoré neminuli ani Sereď. Až v septembri 2024 Slovenská správa ciest vyhlásila verejnú súťaž na zhotoviteľa

výstavby nového mosta. V marci 2025 seredská radnica informovala, že víťazom sa stal Doprastav. Kto si myslel, že práce začnú tak okamžite, ako prišlo k zatvoreniu mosta, zostal sklamaný. Zhotoviteľ stavenisko prevzal až v júni 2025. Pôvodný most bol zbúraný a začali práce na stavbe nového. Po mesiacoch hromženia a čakania na zázrak, kedy sa konečne obyvatelia mesta dostanú bežným spôsobom z jednej strany na druhú do práce, školy či domova, alebo navštíviť blízkych na mestský cintorín, sme sa dočkali. Po kontrolnom júlovom dni sa o pár

dní neskôr v pondelok 3. augusta 2026 konalo slávnostné otvorenie s príhovormi primátora Ondreja Kurbela, ministra dopravy SR Jozefa Ráža, generálneho riaditeľa Slovenskej správy ciest (SSC) Norberta Polievku, predsedu Trnavského samosprávneho kraja Jozefa Viskupiča a zástupcu spoločnosti Doprastav. Primátor Ondrej Kurbel podotkol, že mosty majú ľudí spájať, a tak nový most skráti cestu do školy, do práce, k rodinám a uľahčí dopravu v meste. Minister Jozef Ráž zaprial účastníkom cestnej premávky veľa šťastných kilometrov na novom moste. Norbert Polievka zo SSC sa tiež pridal ku gratulantom: „Želám tomuto mostu veľa šťastných kilometrov, užívateľom tohto mosta, motoristom, cyklistom a chodcom, všetkým obyvateľom mesta Sereď, prípadne návštevníkom, aby slúžil dlhé desaťročia a aby aj ďalšie generácie ocenili toto dielo.“ Po príhovoroch už nasledovalo prestrihnutie pásky spolu s malými cyklistami, ktorí si premiérovo vyskúšali asfalt na novom moste. Od 14.00 hod. bol už plne prejazdný pre kompletnú dopravu. Po rokoch útrap sa teda obyvatelia mesta môžu pohodlne dostať do svojich domovov, do práce, školy i späť. Ubudli starosti s návštevou mestského cintorína či firiem a podnikov v donedávna odstrihnutej časti mesta. Avšak trojročné časové straty, desiatky minút strávených v kolónach či zvýšené náklady na cestovné zrejme nikto dotknutým občanom nenahradí. Aj keď minister Ráž v tejto súvislosti uviedol, že ak má občan pocit, že prišiel vplyvom výstavby mosta k majetkovej alebo inej strate, má možnosť to riešiť. Výstavba mosta bola vyčíslená na 8,8 milióna eur a suma vraj ešte nie je konečná, keďže sa ešte dávajú do poriadku priľahlé cesty v dĺžke 5,5 km, ktoré boli využívané na obchádzku alebo ako obsluha pri výstavbe. Nový most je širší a jeho súčasťou je cyklochodník. V okolí mosta bolo nutné vyrúbať stromy a dreviny. Podľa Ing. Zuzany Slahučkovej z Mestského úradu Sereď išlo o náletové dreviny, ktorých spoločenskú hodnotu SSC mestu refundovala. Financie mesto plánuje využiť na výsadbu drevín v okolí mosta ešte tento rok. Sereď sa teda po dlhom čase stala opäť jedným celkom a dôležitým tranzitným bodom do práce i za relaxom.

Bc. Zlatica Gregorová

Galanta mala zastúpenie na výstave Židia na Spiši

Roland Lanz

V Múzeu Spiša v Spišskej Novej Vsi otvorili v auguste výstavu Židia na Spiši. Medzi spolupracujúcimi organizáciami má svoje zastúpenie aj Galanta, a to prostredníctvom Občianskeho združenia ATID. Pre galantské združenie ide zároveň o prvú spoluprácu s Múzeom Spiša na výstave takéhoto rozsahu.

Slávnostná vernisáž sa uskutočnila 19. augusta. Výstava Židia na Spiši približuje život židovskej komunity na Spiši – jej každodennosť, tradície, náboženstvo, spoločenský a kultúrny život i príbehy ľudí, ktorí významne ovplyvnili tento región. Zároveň pripomína, že ľudia rôzneho pôvodu a náboženstva dokázali v mnohých obdobiach žiť vedľa seba v pokoji a vzájomne sa dopĺňať. Vernisáž otvorila riaditeľka Múzea Spiša Mgr. Jana Kováčová, ktorá privítala hostí a poďakovala spolupracujúcim organizáciám. S prejavmi vystúpili viacerí hostia, medzi nimi aj predseda Ústredného zväzu židovských náboženských obcí na Slovensku Ing. Richard Duda. Na záver sa prítomným prihovoril historik Mgr. Roland Lanz, predseda Občianskeho združenia ATID z Galanty. Návštevníkov oboznámil s kóšer občerstvením, ktoré na podujatie zabezpečil priamo z Izraela. Podľa jeho slov bolo pre neho osobitnou poctou, že mohol po prvýkrát v histórii Múzea Spiša, respektíve v meste Spišská Nová Ves, zabezpečiť takéto občerstvenie na kultúrnom podujatí. Pochvaľovali si ho nielen členovia židovských náboženských obcí z Bratislavy a Košíc, ale aj ďalší návštevníci. Galantské OZ ATID sa tak po prvýkrát zaradilo medzi spolupracujúce organizácie pri podujatí Múzea Spiša tohto rozsahu. Výstava Židia na Spiši potrvá do 31. marca 2027.

text: Mgr. Mária Májeková, foto: archív Občianskeho združenia ATID

Nová tartanová dráha v Šoporni

Športuchtivé deti dostali parádny darček. Len pár dní od začiatku nového školského roka im obec venovala modernú tartanovú dráhu. Decká si ju rovno aj vyskúšali a predviedli sa i mladí atléti z domáceho klubu v Šoporni.

„Po dlhých rokoch prípravy sa nám podarilo zrealizovať túto tartanovú dráhu. K tomu nám pomohla výzva, v ktorej sme prostredníctvom Fondu na podporu športu získali časť dotácií. Pomohli aj poslanci, ich ochota a záujem, aby tu také niečo vzniklo, za čo im veľmi pekne ďakujem. Bude slúžiť škole, deťom aj všetkým občanom našej obce. Konečne sme sa posunuli do 21. storočia, kde budú deti trénovať a športovať na novej atletickej tartanovej dráhe,“ prihovoril sa starosta Šoporne Mgr. Adrián Macho na slávnostnom otvorení nového športoviska. Okrem pána starostu sa 7. septembra 2026 slávnostnej udalosti zúčastnili aj žiaci Základnej školy s materskou školou v Šoporni so svojimi učiteľmi, pani riaditeľkou aj zamestnancami obecného úradu a poslancami obecného zastupiteľstva. Pozvanie prijal i generálny sekretár Slovenského atletického zväzu Vladimír Gubrický, ktorý sa potešil, že podmienky pre všetky deti sa rapídne zlepšia, a dodal: *„Slovenský atletický zväz je vždy rád, keď sa postaví nová atletická dráha a ja som rád, že sa to podarilo. Máme tu úspešný a rozvíjajúci sa atletický klub a verím, že počet 55 členov, ktorých v ňom dnes máme, bude o rok, dva znásobený.“* Zhotoviteľ tartanovej dráhy Roman Moravčík z nitrianskej spoločnosti uviedol: *„Chcem vyzdvihnúť prácu projektových manažérov, ktorí sa dostali k dotácii, čo nie je jednoduché vybaviť. My sme už len čerešničkou na torte, ktorá to skrášlila. Chcem popriať škole a športovcom, aby strávili dlhé hodiny na športoviskách.“* Športovisko pozostáva z 200-metrového bežeckého okruhu, rovného 100-metrového povrchu na šprint, doskočiska do piesku, vnútorného ihriska na basketbal, volejbal, bedminton a nohejbal. Podľa starostu Šoporne už jubilejný 35. ročník bežeckej Šopornianskej dvanástky plánuje obec zorganizovať na tomto ihrisku. Pre komfort návštevníkov športoviska aj športovej haly sú k dispozícii aj šatne. *„Projekt atletickej dráhy s ihriskom, šatňou, prístupovou cestou a parkoviskom bol v sume 910 000 eur, z ktorých 20 000 eur doložila obec na oplotenie. Spoluúčasť obce bola 320 000 eur, 590 000 eur sme získali z Fondu na podporu športu,“* uviedol pán starosta Macho. Dráha je určená počas vyučovania základnej škole, od 16.00 hod., vo sviatky a víkendy je k dispozícii aj pre verejnosť. Areál bude mať pod dohľadom kamier svojho správcu, ktorému sa môžu záujemcovia nahlásiť a športovať.

Bc. Zlatica Gregorová

Galantský a Šaliansky Žurnál - *regionálny časopis pre okresy Šaľa a Galanta.*

Prezentačný, exkluzívny, informačný a reklamný časopis firiem, súkromných spoločností, štátnych inštitúcií, škôl, samospráv a osobností regiónu

e-mail: gszurnal@gmail.com; www.zurnaly.sk; tel.: 0903 516 499; ročník XXX.

VYDÁVA: Regionálne vydavateľstvo, Mgr. Alena Jaššová s.r.o., Mojzesovo, IČO: 50410512, časopis registrovaný pod č.: EV 3497/09, ISSN 1339-1933 ● **Šéfredaktorka:** Mgr. Alena JAŠŠOVÁ, promovaná žurnalistka, **mobil: 0903/516 499** ● Grafická príprava: **Peter Orbán - Zoxó Press**, zoxo@zoxo.sk ● INZERCIA: **denne, č. tel.: 0903 516 499, dohodou.** ● Pri opakovaní inzerátu - výrazná zľava. ● Farebná inzercia - informácie v redakcii. Redakcia si vyhradzuje právo krátenia príspevkov. ● Názory opýtaných a ďalších občanov, ktorí poskytujú informácie do periodika, nemusia byť totožné s názormi vydavateľstva a NEMOŽNO ich teda spájať. Časopis odzrkadľuje postoje, názory čitateľov a ďalších občanov, v súlade s ich právom na slobodný prejav a poskytuje im len tlačový priestor na vyjadrenie svojich myšlienok. Vydavateľ neznáša prípadné právne, resp. trestné následky, ktoré by mohli svojimi názormi, či prejavmi spôsobiť inej osobe, skupine osôb, organizácii. Každý prispievateľ- občan je na uvedené riziko upozornený, čím sa vydavateľstvo chráni pred prípadnou občianskoprávnou a trestnoprávnou zodpovednosťou za následky, ktoré by mohol občan, dopisovateľ, svojou výpoveďou, názorom, listom, či inou informáciou spôsobiť inej osobe, či skupine osôb, organizácii. Prípadné náhrady za škody (znevážením dobrého mena, urážka na cti) spôsobené vyjadrením občianskeho názoru na problém, postoj, si dotknutý subjekt preto nemôže uplatňovať voči vydavateľstvu. Jedine v tom prípade, že by tento názor vyjadril pracovník vydavateľstva.
Vychádza dvojmesačne, v prípade potreby aj mimoriadne vydania. /**Toto číslo vyšlo: 5. októbra 2026.**

Poliklinika Nitrianskeho samosprávneho kraja Šaľa, Nemocničná 1, 927 01

v súlade s § 9a ods. (5) a ods. (9) zák. č. 446/2001 Z. z. o majetku vyšších územných celkov v znení neskorších predpisov zverejňuje zámer prenajať formou priameho nájmu časť priestorov v budove s. č. 833:

1. o výmere 58,56 m² (nebytové priestory a vedľajšie priestory), priestory vhodné na poskytovanie služieb verejnosti. **Doba nájmu na jeden rok. Cena nájmu nebytových priestorov 20,00 €/m²/rok.**

2. o výmere 24,90 m² (kancelária o výmere 16 m² a vedľajšie priestory – chodba a soc. zariadenie – o výmere 8,90 m²), priestory vhodné na administratívne účely. **Doba nájmu na jeden rok. Cena nájmu nebytových priestorov: - kancelárie vo výmere 16 m² minimálne vo výške 89,00 €/m²/ročne**

3. **vedľajšie priestory vo výmere 8,90 m² minimálne vo výške 25 €/m²/ročne**

K žiadosti je potrebné doložiť potvrdenie, že uchádzač nie je osobou v zmysle § 9a ods. 6 a 7 zák. č. 446/2001 Z. z. o majetku vyšších územných celkov v znení nesk. predpisov.

V prípade záujmu Vaše cenové ponuky zasielajte na adresu: Poliklinika Nitrianskeho samosprávneho kraja Šaľa, Nemocničná 1, 927 01 Šaľa **do 19. 10. 2026** v označenej obálke: **"NÁJOM - neotvárať"**
Termín obhliadky: podľa dohody
Ponuka uchádzača musí obsahovať: meno, priezvisko, adresu fyzickej osoby, resp. názov, sídlo, IČO právnickej osoby, zastúpenie, aktuálny výpis OR resp. ŽR, ponúknutú cenu a účel nájmu.

Vyhlasovateľ si vyhradzuje:
- právo odmietnuť všetky predložené návrhy
- v prípade predloženia návrhu, ktorý nebude obsahovať požadované náležitosti, návrh odmietnuť.

Bližšie informácie: na int. stránke: www.poliklinikansksala.sk, na úradnej tabuli: Polikliniky NSK Šaľa, na tel. č.: 031/7730 220

Chcete si zviditeľniť vašu firmu?

už 30 rokov

Váš Žurnál čítajte aj na internete: www.zurnaly.sk
GALANTSKÝ A ŠALIANSKY ŽURNÁL
... váš regionálny časopis, ktorý sa dobre číta...

0903 516 499
gszurnal@gmail.com